

நீ ஒரு சித்திரவா, சீக்கியனா,
கிறிஸ்தவனா அல்லது முஸ்லீமா?

நன்றி : Praveda- தமிழாக்கப்பட்டது.

RAYA

87 RUE DE COLOMBES

92600 ASNIERES SUR -

SEINE ; FRANCE

13

புரட்டாதி - ஐப்பசி

1992

மரபு

MARAPU

**HINDUSTAN IMPORTS
INTRODUCING
EXTRA SUPER QUALITY
JASMINE FRAGRANT RICE**

GOLDEN GRAIN
BRAND

GRADE: AAAA

**NOW AVAILABLE IN
5 KG, 10 KG & 25 KG PACK**

**HINDUSTAN IMPORTS
48 - 50 DINGLEY AVENUE,
DANDENONG 3175
PHONE : (03) 794 6640**

சந்தா விபரம் :

அவுஸ்திரேலியா - \$12.00 நியூசிலாந்து - \$20.00
இவங்கை, இந்தியா - \$10.00 (தபாற்செவவு மட்டும்) ஏனைய நாடுகள் - \$30.00
வருடத்துக்கு ஆறு இதழ்கள்.

Please make your Cheque/Postal Order payable to 'Abiramie Publications'.

Abiramie Publications, P. O. Box 232, Wantirna South, Victoria 3152, Australia.

உள்ளே...

அறிமுகம்: விக்ட(ர்) மெல்ட(ர்)	சஞ்சயன்	7
சிட்னியில் இரு கலை நிகழ்ச்சிகள்	மாவை நித்தியானந்தன்	10
இரவு டாக்டர்	புவனா	13
மெல்பன் காற்று	வாயுபகவான்	17
சிறுவர்களுக்காக		20
ஏன் கோவிலுக்குப் போகவேண்டும்?	ஈழநாட்டான்	22
சிட்னி கடிதம்	சிட்னி குருவி	24
இலக்கிய விமர்சகர் சிவத்தம்பி	லெ. முருகபுரபதி	26
தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் கலைவிழா..	தமிழ்பிமானி	29
படித்தோம் சொல்கிறோம்	பாரதி பிரியா	31
'மகாவம்ச' சிங்களர் கதை	எஸ். பொன்னுத்துரை	33
ஆசிரியர் விமல் அரவிந்தன்		

வாசகர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களை மரபு வரவேற்கிறது. அத்துடன் உங்கள் மனதில் எழும் எண்ணங்களை ஏனைய வாசகர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளுவதற்கு 'ஆசிரியருக்குக் கடிதங்கள்' என்ற பகுதியையும் பயன்படுத்தலாம். எழுதுவன யாவும் சுருக்கமாக அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

❀ ❀ ❀

படைப்புக்களில் வரும் கருத்துக்கள்
படைப்பாளிகளுக்கே சொந்தம். கருத்துச்
சுதந்திரத்தை கௌரவிக்கும் வகையில், 'மரபு'விற்கு
உடன்பாடற்ற கருத்துக்களும் அதில் வரும்.

விலை \$2.00

Marapu is printed at LA-SHA Prints, 3 Viola Court, Mill Park
Victoria 3082, Australia.

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்

மரபு

சுவடி 3

ஏடு 1

3வது ஆண்டினுள்...

மரபு தொடங்கி, கடந்த இதழுடன் 2 வருடங்கள் பூர்த்தியாகி விட்டன.

கஸ்டங்கள், பிரச்சினைகள் சிலவேளைகளில் மனக்கசப்புகள் போன்றன பொதுவாகவே சிறுசஞ்சிகைகளோடு உடன் பிறப்பவை.

புறச்சூழல்தரும் நெருக்குதல்களை எதிர்த்து நிற்கும் திறனும் இலட்சிய வேட்கையும் கொண்ட சஞ்சிகைகளே எதிர்நீச்சலில் வெற்றி பெறுகின்றன. இந்த வெற்றியின் பின்னணியில் வரும் ஆனந்தமோ அளவிவாதது.

கடந்த 2 ஆண்டுகளில் பல நண்பர்களின் அறிமுகத்தையும் ஆதரவையும் பெற முடிந்தது. புதிய பல எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்த முடிந்தது. மரபு வாசகர் வட்டத்தை பெரிதுபடுத்தும் முயற்சி வெற்றியளித்துள்ளது. அவுஸ்திரேலியாவில் மட்டுமல்லாது ஈழத் தமிழர் புலம் பெயர்ந்து வாழும் பிற நாடுகளிலும் மரபை அறிமுகம் செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. இந்த நாடுகளில் இருந்து வரும் விமர்சனங்கள் எம்மை உணக்குவிக்கின்றன.

விமர்சனம், பத்திரிகை சுதந்திரம், கருத்துப் பரிமாற்றம் என்பவற்றில் மரபுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. மரபில் பரிமாறப்படும் கருத்துக்கள், தமிழ் சமுதாயத்தில் அக்கருத்துக்கள் பற்றிய சிந்தனையைத் தூண்ட வேண்டுமென்பது எமது அவா. அதே நேரத்தில் நம்மைச் சுற்றியுள்ள, நம்மைப் பாதிக்கும் விஷயங்கள் பற்றிச் சுயமாகச் சிந்திக்கவும் சிந்திப்பதை எழுதவும் மரபினூடாக உற்சாகமளிப்பது எங்கள் நோக்கம்.

மரபு யாருக்கும் எதிரியல்ல. அதேபோல் எல்லோரையும் எந்நேரமும் சந்தோசப்படுத்தும் நோக்கமும் அதற்கில்லை. சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும் விடயங்களை வெளிப்படையாகச் சொல்ல இடமளிக்கிறோம். உண்மையை நேசிக்கின்றோம்.

மரபில் வெளியாகும் கருத்துகள் அத்தனையும் சரியானவை என நாம் வாதிட முடியாது. இவை எழுதுபவரின் கருத்தேயாகும். தவறானது எனத் தோன்றினால் உங்கள் கருத்துகளையும் எழுதி அனுப்புங்கள். உங்கள் எண்ணத்தை மற்றவர்களுடனும் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பேணுவது மரபின் தலையாய பணி. மரபுக்கு எதிர்காலத்திலும் உங்கள் முழு ஆதரவையும் தொடர்ந்து தருவீர்களென எதிர்பார்க்கிறோம்.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் யுத்த லாப(?) நடடக் கணக்கு

போரினால் நேரடியாகப் பாதிக்கப்பட்டோர் எண்ணிக்கை
(1991 செப்டம்பர் நிலைமை):

முகாம்களில் இருப்போர்	58,718	குடும்பங்கள்
நண்பர்கள், உறவினர்களுடன் இருப்போர்	94,224	--- " ---
பொருளாராத ரீதியில் பாதிப்புற்றோர்	276,766	--- " ---
	=====	
மொத்தம்	429,708	குடும்பங்கள்

அகதிகளுக்கான செலவு

1991 ஜனவரி 1 முதல் 1991 ஜூலை 31 வரை (7 மாதங்கள்)
அகதிகளுக்காகச் செலவிடப்பட்ட தொகை 203 கோடி ரூபா.

பாதுகாப்புச் செலவின் வளர்ச்சி

1988ல் 819 கோடி ரூபா
1991ல் 1639 கோடி ரூபா
1992ல் (ஒதுக்கீடு) 1596 கோடி ரூபா

1991ல் ஏற்பட்ட பாதுகாப்புச் செலவு தேசிய மொத்த உற்பத்தியின் 4.3 வீதம். மொத்தச் செலவீனத்தின் 20.2 வீதம். படையினருக்கான சம்பளம், அரசாங்கம் சம்பளத்துக்காகச் செலவழித்த மொத்தத் தொகையின் 20.2 வீதம்.

சூழ்சிரியருக்கேக் கடிதம்

- செல்வன்.

ஒரு வியாழக்கிழமை இரவு, ரேடியோவில் மெல்பன் தமிழர்களைக் 'கன்னா பின்னா' என்று திட்டிக் கேட்டது. 'என்னடா சங்கடம்' என்று கொஞ்சம் கூர்ந்து அவதானித்தேன். நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்தான் கோபமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

"ஆறாயிரம் தமிழ் மக்கள் உள்ள இடத்தில் எண்பது பேர்தான் எங்களுக்குப் பணம் தந்திருக்கிறார்கள். கிழமை முழுவதும் செய்தி சேகரித்து, முப்பது கிலோ மீற்றருக்கு மேல் பிரயாணம் செய்து வந்து நிகழ்ச்சி நடத்துகிறோம். என்ன பிரயோசனம்? அது மட்டுமல்லாமல் சமூக அறிவித்தல்களும், மரண அறிவித்தல்களும் கூட வாசிக்கிறோம்..."

இன்னும் பல சொன்னார். ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியினால், எல்லா வார்த்தைகளையும் முழுமையாகக் காதுகளில் வாங்க முடியாமற் போய்விட்டது. இப்படி எவரிடமும் இதுவரையில் 'பப்ளிக்' காகத் தீட்டு வாங்கியதில்லை - அதுவும் காசு விஷயத்தில்!.

இதற்கு முன்னமும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு அறிவிப்பாளர் "இந்த இரவிலும், கடும் குளிரிலும் இப்படி வந்து ஒலிபரப்பு நடத்தவேண்டியிருக்கிறதே. இந்த நேரத்தில் உங்களைப் போல் வீடுகளுக்குள் இருந்துகொண்டு வானொலி கேட்பதில்தான் என்ன சுகானுபவம்" என்ற அர்த்தத்தில் வசனம் பேசித் தனது 'தியாகத்தைப்' பறைசாற்றியது ஞாபகம்.

ஒலிவாங்கி கையில் கிடைத்துவிட்டால் வாயில் வந்ததையெல்லாம் கொட்டி விடலாமா? 'பணம் தரலாம், ரேடியோ நடத்து' என்று மெல்பன் வாழ் தமிழ் மக்கள் கேட்டதும் இல்லை.

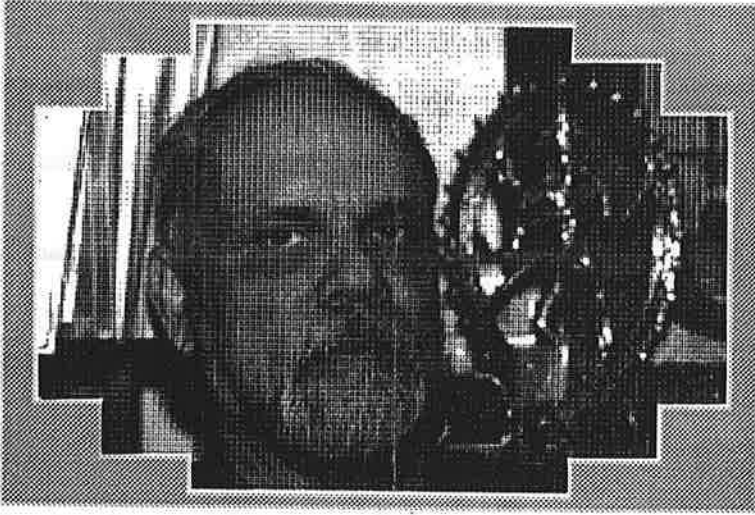
மக்கள் ஆதரவு இல்லை என்பதை விளங்கிக் கொண்டதே நல்ல அறிகுறிதான். 'ஏன் இப்படி? இதை எப்படி மாற்றலாம்?' என்று சிந்திப்பதுதான் முன்னேற்றத்துக்கு அடுத்த படி. வானொலி கேட்போரால் உண்மையான அக்கறையோடும், நல்லெண்ணத்தோடும் பழைய 'மரபு' இதழ்களில் பல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டன. இவற்றையும் சற்றுப் பரிசீலித்துப் பார்த்தால் என்ன? (இந்தக் கருத்துகளோடு ஆகக் கூடுதலாக முரண்படும் நிகழ்ச்சிகளும் நண்பர் நடத்திவரும் நிகழ்ச்சிகள்தான்.)

தமிழர்களுக்குப் பயனையும், பெருமையையும் சேர்க்கத்தக்க வகையில் தமிழ் ஒலிபரப்புகள் நடக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் தமிழர்களிடையே பரவலாக உண்டு. நிகழ்ச்சிகள் தரமாக இருக்க வேண்டும். (ஏனைய மொழி ஒலிபரப்புகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம், சிங்களம் உட்பட).

மரம் பழுத்தால் வெளவாவை வாவென்று கூவி வருந்தி அழைப்பாரும் உளரோ?

அறிமுகம் :சஞ்சயன்

விக்ர(ர்) மெல்ட(ர்)

1979ம் ஆண்டு தைமாதம் முதலாவது ஞாயிற்றுக் கிழமை சண்டே ஒட்சேவரில் ஏதாவது பார்க்கவேண்டுமா? சுறாவறை எப்படிச் செய்வது என்று அறிய வேண்டுமா அல்லது இராசவள்ளிக் கிழங்கை என்ன செய்வது என்று வாசிக்க வேண்டுமா? சிங்களப் பெயர் - சொல்லின் வளர்ச்சிபற்றியோ - பொ.ரகுபதியின் யாழ்ப்பாண ஆதிக்குடியிருப்புகள் பற்றிய நூலையோ, 1915ம் ஆண்டு இளக்கலவரங்கள் பற்றிய பொன்னம்பலம் இராமநாதனின் நூலையோ, 1990ல் அன்ரன் பாலசிங்கம் ரூபவாகினிக்கு அளித்த பேட்டிபற்றியோ வாசிக்க வேண்டுமென்றால் மெல்பணில் இதற்கெல்லாம் என்று ஒரு இடமிருக்கிறது.

மெல்பண், புறோட்மெடோசில் வாழ்கிற விக்ர(ர்) மெல்ட(ர்) கடந்த 25 வருடங்களாக இலங்கையைப் பற்றித் தனக்கு அகப்படுகிற எல்லாவற்றையும் சேகரித்து வைத்திருக்கிறார். வீட்டில் எல்லா இடத்தையும் பிடித்து, படுக்கை அறையில், கட்டிலில் என்று எல்லா இடமும் நிரம்பிய பிறகு இதற்கென்று ஒரு அறைகட்டி அதனையும் நிரப்பி நடக்க இடமில்லாமல் அவருடைய சேகரிப்பு பிதுங்கி வழிகிறது. விரைவில் இன்னொரு விஸ்தரிப்பு அவசியம்.

1970ம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒருமனித முயற்சியால் இலங்கையைப் பற்றிய 3000க்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களும் ஒலி, ஒளிப்பதிவு நாடாக்களும் பெருந்தொகையான பத்திரிகைகளும் மெல்பணில் உள்ள இலங்கை பற்றிய ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கென இங்கே பேணப்படுகின்றன. மெல்பண் பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்தும்

அவுஸ்திரேலியாவின் பிறபாகங்களிலிருந்தும் மாணவரும், ஆராய்வோரும் மெல்டரின் நூல் நிலையத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். இலங்கையார் மட்டுமல்லாது பரந்த அவுஸ்திரேலிய சமூகத்தினருக்கும் இந்த நூல் நிலையம் பயன்படுகிறது. சட்டம், கலை, கட்டிடக்கலை, தொல்பொருள் ஆய்வு, வரலாறு, சாதி, சமயம், கவாசாரம், மொழி, இலக்கியம், அரசியல், வனவிலங்குகள் என்று பல்வேறு வகையான தலைப்புக்களின் கீழ் கட்டுரைகளும் புத்தகங்களும் சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இலங்கையில் அதுவரையில் ஒரு புகையிரத சாரதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்த மெல்ட(ர்) 1968ம் ஆண்டு அவுஸ்திரேலியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்தார்.

இலங்கையார் ஒருசிலரே இங்கிருந்த அந்த நாட்களில் இலங்கையைப்பற்றி அவரிடம் விசாரித்தவர்களுக்குப் பதில் சொல்ல முயற்சித்தபோதுதான் தனது தாய்நாட்டைப்பற்றி இன்னும் அறியவேண்டும் என்கிற தேவை அவருக்கு ஏற்பட்டது. இப்படி ஆரம்பித்த தகவல் சேகரிப்புத்தான், இப்ப சிறந்த ஒரு நூல்நிலையமாக உருப்பெற்றிருக்கிறது.

முழுவதும் சுய முயற்சியால் மெல்ட(ர்) இதைச் சாதித்திருக்கிறார். நண்பர்களிடமும் தெரிந்தவர்களிடமும் யாசித்து விஷயங்களைச் சேகரிக்கிறார். ஏயர் லங்கா புறப்படுகிற நாட்களில் ஒழுங்காய் விமான நிலையத்துக்குப்போய் தெரிந்த முகத்தைக் கண்டால், இலங்கையைப் பற்றிய தகவல் என்ன அகப்பட்டாலும் கொண்டுவந்து தாருங்களேன் என்று அன்புத் தொல்லை கொடுத்த காலமும் உண்டு.

அந்தவாரம் தனக்குக் கிடைத்த செய்தி எல்லாவற்றையும் பிரதி பண்ணிக் கட்டுக்கட்டாய் அடுக்கி வைத்திருந்தார். இது எதற்கு என்று கேட்ட போது மெல்ட(ர்) தந்த பதில்: "இந்த விவகாரமும் காதல் போல - கொடுத்தால்தான் கிடைக்கும்". ஒவ்வொரு வாரமும் மெல்பணிலுள்ள 15 நிறுவனங்களுக்கும் தனிநபர்களுக்கும் இப்படி விநியோகம் செய்து அவர்கள் தருகிற செய்திகளைச் சேகரிக்கிறார்.

வருகிற புத்தகங்களையெல்லாம் விரைவாயும் ஒழுங்காயும் அட்டவணைப்படுத்துவதற்கு மெல்டருக்கு ஒரு கணனி வேண்டும். இந்த வருட முடிவில் யாரோ நண்பர்கள் தருவார்கள் என்று நம்பிக்கையோடு சொன்னார். 100வருடத்துக்கு முந்தி வெளியாகிய அரிய புத்தகங்கள் பல உட்பட அவர் சேகரித்து வைத்திருக்கிற புத்தகங்களையும் கட்டுரைகளையும் பத்திரிகைகளையும் பாதுகாப்பாய் வைப்பதற்கு, சிறிய அரசாங்க பதவியில் தான்மட்டும் சம்பாதித்துக் கொண்டு வாழ்கிற இந்த மனிதன் தன்னுடைய செலவில்தான் கட்டிடமும் அலமாரியும் செய்யவேண்டும்.

மெல்டரிடம் இருந்து நாங்கள் விடைபெற்ற போது அவர் பெருமையோடு எங்களுக்குக் காட்டியது அவரிடமுள்ள ஆளுயராமன இலங்கைப்படம்.

பிளாஸ் ரிமேல்பூச்சுப் பூசி சுவரில் பொருத்தியுள்ள படத்தைக் கதவுகள் செய்து பாதுகாத்திருக்கிறார். கதவைத் திறந்து பெருமிதத்தோடு காட்டினார். இலங்கைச் செய்திகளில் வருகிற எந்தச் சின்ன உரையும் எங்கிருக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டுமென்றால் மெஸ்டரின் இந்தப் படத்தில் போய்ப்பார்க்கலாம்.

அவருடன் முதலிலேயே நேரத்தை ஒழுங்கு செய்துகொண்டு யாரும் அவருடைய நூல் நிலையத்தைப் பயன்படுத்தலாம். செலவு மட்டும் கொடுத்தால் எதையும் பிரதி செய்து தருவார். தன்னுடைய மனைவியுடனும், ஐந்து பிள்ளைகளுடனும் விக்ர(ர்) மெஸ்ட(ர்) வாழ்கிற விவாசம்:

7 Benambra Street, Broadmeadows, Victoria.

தொலைபேசி எண்: (03) 309 4040

ஆசிரியருக்குக் கடிதம்

எழுச்சி விழாவும் குண்டுப் புரளியும்

கடந்த இதழில் வெளியான சிட்னிக் கடிதம் தொடர்பாக எமக்கு இரு கடிதங்கள் கிடைத்துள்ளன.

'ஈழக்குருவி' என்ற பெயரில், ETA யின் கருத்து எனும் தொனியில் ஒரு வாசகர் எழுதுகிறார்:

"ETA நடத்திய எழுச்சி விழாவில் குழப்பம் ஏற்படுத்த முயற்சித்த அனாமதேய தொலைபேசிக் குண்டுப் புரளிபற்றிக் குறிப்பிட்ட சிட்னிக் குருவி அதைச் செய்தவர்கள் ETA தலைமையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று தொண்டர்களும், தொண்டர்கள் என்று தலைவர்களும் சந்தேகம் கொள்வதாகக் கருத்து வெளியிட்டிருந்தது. இது முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறானது. ETA யில் தலைவர்கள் தொண்டர்கள் என்ற வேறுபாடே கிடையாது. எல்லோரும் ஈழ விடுதலைக்குப் பாடுபடுவோருக்கு உதவும் தொண்டர்களே. குண்டுப் புரளி செய்தவர் யார் என்று எமக்குத் தெரியும்..."

இந்தக் கடிதத்தை நாங்கள் சிட்னியிலுள்ள ஈழத் தமிழர் கழகத்துக்கு (ETA) அனுப்பி உத்தியோகபூர்வமான விளக்கம் கேட்டோம். இக் கழகத்தின் தலைவர் திரு. அனா. பாராஜசிங்கம் எழுதியுள்ள கடிதத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

'ஈழக்குருவி' என்ற பெயரிலோ, மற்றும் புனைபெயர்களிலோ யாராவது எமது கழகம் சம்பந்தமாக எழுதுவதற்கும் கழகத்துக்கும் இடையே ஒரு தொடர்பும் இல்லை. எமது கழகத்தில் தலைவர்கள், தொண்டர்கள் என்ற வேறுபாடு இருப்பதாக 'சிட்னிக் குருவி' உங்கள் சஞ்சிகையில் எழுதியதாகக் கூறினீர்கள். அவ்வாறான வேறுபாடு கழகத்தில் இல்லை. தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும் அதனை முன்னெடுத்துச் செல்லும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் எமது கழகம் ஆதரவு அளிக்கின்றது. தன்னலமற்ற பலரின் உழைப்பால் தமிழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஆக்கபூர்வமான பெரும் பணிகளை ஈழத் தமிழர் கழகம் ஆற்றிவருகிறது. இவ்வாறான ஒரு அமைப்பை யாராவது கொச்சைப் படுத்தினால் அதைப் பிரசுரிக்க முன் கழகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுமாறு வேண்டுகிறோம். அதுவே பொறுப்புடைய பத்திரிகைச் சுதந்திரமாகும். புனைபெயர்களில் யாராவது கழகத்தைப் போற்றியோ தூற்றியோ எழுதுவதற்கும் எமக்கும் எவ்வித சம்பந்தமுமில்லை. அவற்றை நாம் பொருட்படுத்தப் போவதுமில்லை."

சிட்னியில் இரு கலை நிகழ்ச்சிகள்

அண்மையில் சிட்னியில் நடைபெற்ற பண்பாட்டு மாநாட்டின் போது இடம்பெற்ற கலை நிகழ்ச்சிகளில் மனதைக் கவர்ந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகள் பற்றிச் சில குறிப்புகள்.

ஈடு (நாடகம்)

ஈழத் தமிழர்களின் அரசியல் வரலாற்றை நாடகமாக்கி நடிப்பதில் அவ்வப்போது ஆர்வம் காட்டப்பட்டு வந்துள்ளது. (இவ் வரலாறு நாடக அம்சங்கள் நிறைந்ததாக இருப்பதாலோ என்னவோ!).

இந்த வகையில் 1980களின் ஆரம்பத்தில் வட இலங்கையின் கிராமங்கள் தோறும் 'திருவிழா' என்ற நாடகம் நடிக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து வந்த வருடங்களில் ஈழத் தமிழர் பிரச்சினை தீவிரமடைந்த போது இப் பிரச்சினையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுந்த நாடகங்கள் முதன்மை பெறலாயின.

இப்பொழுது, பல்லாயிரம் கிலோ மீற்றர்களுக்கு அப்பாலுள்ள சிட்னியில் ஈழத் தமிழரின் அரசியற் கதையை நாடகமாக்கும் மற்றொரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இலங்கை சுதந்திரமடைவதுடன் ஆரம்பமாகும் இந் நாடகம் இச் சுதந்திரம் யாருக்கு என்ற கேள்வியை எழுப்பும் வகையில், இச் சுதந்திரத்தை அரசியற் தலைவர்கள் - குறிப்பாக சிங்களத் தலைவர்கள் - கையாண்ட விதத்தைக் கவையழகுடன் சித்திரிக்கின்றது. சிங்கள, தமிழ்த் தலைவர்கள் இனங்களுக்கிடையிலான உறவை எவ்வாறு கையாண்டார்கள் (1958ம் ஆண்டு வரை) என்பதை எடுத்துக் காட்ட இந்த நாடகம் முயன்றுள்ளது.

1983 ம் ஆண்டு வரையிலான காலப் பகுதியை உள்ளடக்கும் முழு நாடகத்தின் முற்பகுதியே இப்பொழுது மேடையேறியுள்ளதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இனிமையான இசையையும், அழகிய ஆட்டங்களையும் உள்ளடக்கிய இந்த நாடகம் சிறந்த முறையிலே தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. ரசிகர்களைக் கவரும் என்பதிலும் ஐயமில்லை.

சுதந்திரத்தின் குறியீடாக வரும் ஒளியிழந்த விளக்கும், அதனைச் சுற்றி நடக்கும் அரசியற் தலைவர்களின் 'நடவடிக்கைகளும்' சுவாரசியமானவை. அரங்கக் கலையின் வண்ணத்தை வெளிக்கொணர்வதில் தமக்கிருக்கும் திறமையை இந் நாடகத்தினை உருவாக்கியோர் நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். சுருக்கமாக, இந் நாடகம் ஒரு நல்ல மேடை நிகழ்ச்சி.

உருவம் இந்த அளவில் இருக்க, இனி உள்ளடக்கத்துக்கு வருவோம். இங்கே முக்கியமான பல கேள்விகள் எழுகின்றன.

பழைய தமிழ், சிங்களத் தலைவர்களை இந் நாடகம் வன்மையாகக் கண்டனம் செய்கிறது. அல்லது கேலி செய்கிறது. இதன் மூலம் ஜனநாயக அரசாட்சி அமைப்பையும் கண்டனம் செய்கிறதா? அப்படியாயின், மாற்றீடு என்ன? 1983 க்கு மேல் மௌனம் சாதிப்பதன் மூலம் அந்த மாற்றீட்டை மறைமுகமாகச் சொல்கிறதா?

சிங்கள மக்களையும், சிங்களத் தலைவர்களையும் ஒன்றாகவே இந் நாடகாசிரியர் காண்கிறாரா?

சமகால அரசியல் மேடைக்கு வரும்போது அதன் உள்ளடக்கமும், பார்வையாளர்களில் ஏற்படுத்தும் பதிவும் மிகவும் உன்னிப்பான கவனிப்புக்கு உரியதாகின்றன. இவ் வகையில் இந்த நாடகத்தின் பொருள் பலத்த கேள்விக்குரியதாகும்.

ஒரு நாடகத்தை ஒழுங்கான முறையில் தயாரித்து மேடையேற்றுவது இலகுவான ஒரு விஷயமல்ல. இதனைச் செவ்வனே செய்துள்ள 'சிட்னி அரங்கக் கலைகள் + இலக்கியப் பவர்' மிகவும் பாராட்டுக்குரியது. தொடர்ந்து அவர்கள் நல்ல கலைப் படைப்புகளை எமக்கு வழங்கவேண்டும்.

தாகம் (நாட்டிய நாடகம்).

தாகம் ஒரு நாட்டிய நாடகமாகும். ஈழத் தமிழரின் போராட்டச் சூழலில் இராணுவத்தால் மக்கள் படும் அவலத்தை இது சித்திரிக்கிறது.

தமிழர்களின் பாரம்பரிய இசைகளுக்குள் மட்டும் நிற்காது, வெளியேயிருந்தும் எடுத்துத் தொடுக்கப்பட்ட இசைக் கோலங்களையும், ஒலித் தாக்கங்களையும் கொண்டது இந் நிகழ்ச்சி.

இத்தகைய ஒரு ஒலி நாடாவின் உதவியோடு, அழகான, ஒழுங்கான

அசைவுகள், ஆட்டங்களுக்கூடாகச் சில செய்திகளையும், அர்த்தங்களையும் இந் நிகழ்ச்சி தருகிறது. எளிமையாகவும், நேரடியாகவும் சித்தரிக்கப்படுவதால் அந்த அர்த்தங்கள் சாதாரண பார்வையாளர்களுக்கும் விளங்கக்கூடியதாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிக எண்ணிக்கையிலான ஆண்களும் பெண்களும் மேடைப் பரப்பைத் திறனுடன் பயன்படுத்தி ஆடும் இந்த நாட்டிய நாடகம் கண்களுக்குக் கவர்ச்சியான ஒரு மேடைக் காட்சியாகும்.

ஒழுங்கும் ஒத்திசைவும் இதன் முக்கிய அம்சங்கள். நாடகத் தன்மை அதற்குரிய இடத்தைப் பெற்றதால், வலுவான ஒரு நாட்டிய நாடக நிகழ்ச்சியாக இது உருப்பெற்றுள்ளது.

இயல்பான, யதார்த்தமான முறையில் செம்மையாகவும் படிப்படியாகவும் செதுக்கி அமைக்கப்பட்ட இந்த நிகழ்ச்சி, இறுதிக் கட்டங்களில் வெறும் உணர்ச்சிக்கு அடிமையாகி உண்மையை இழந்து போகிறது. மேடையில் நடந்தது போல், கொடுமை செய்த இராணுவத்தை இப்படிப் 'பட பட'வென்று விழுத்திவிட எல்லோருக்கும் ஆசைதான். ஆனால் ஆசை வேறு, நிஜம் வேறு. (எம்.ஜி.ஆர். அடிகளை எதற்காகக் குறை கூறுகிறோம்?) நிகழ்ச்சியின் உயர்ந்த தரத்தோடு அதன் இறுதி நிமிடங்கள் ஒத்துழைக்காதமை கலைக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம். (மக்கள் கிளர்வின் வரலாற்று முரண்பாடும் நோக்கற்பாவது).

இதை விட்டால், இந்த நிகழ்ச்சி ஒரு பெரிய வெற்றி என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழர்களுக்குப் புதுமையும், செழுமையும் வாய்ந்த நடன நிகழ்ச்சியைத் தரக்கூடிய ஆற்றல் இந்த நிகழ்ச்சிகளைத் தயாரித்தளித்த அமிழ்தனுக்கும் அவரது குழுவினருக்கும் இருப்பது மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

— மாவை நித்தியானந்தன்.

தூண்டில்

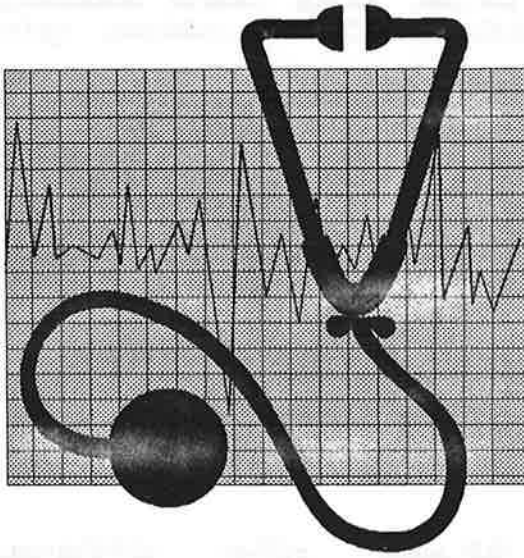
THOONDIL

SUDASIEN BURO
GROSSE HEIM STR 58
4600 DORTMUND 1
GERMANY

ஓசை

OOSAI

C.L.A.L.P.
B.P : 701 - 09
75425 PARIS CEDEX
FRANCE

இரவு டாக்டர்

புவனா

வடக்கில் உள் அரசினர் மருத்துவமனை. இரவு நேரத்தில் மருத்துவமனைகளுக்கே பிரத்தியேகமான ஒருவித அமைதி நிலவுகின்றது.

மருத்துவ வாட்டுக்குப் பொறுப்பான தாதி மருந்து வண்டிவைத் தள்ளிக் கொண்டு வாட் நடுவே நிறுத்துகின்றார். நிறுத்திய இடத்தில் நின்றபடியே நோயாளருக்கு இரவு 10 மணிக்கும் அதற்குப் பிந்தியும் கொடுக்க வேண்டிய மருந்துகளை கொடுப்பதற்காகவே நோயாளின் பெயர்களைக் கூறி அழைக்கின்றார். நடக்கக் கூடியவர்கள் தாமே சென்று மாத்திரைகளைப் பெறுகின்றனர். நடமாட இயலாத நோயாளராயின், அவர்களின் உதவியாளர்கள் சென்று பெறுகின்றனர். நள்ளிரவின் மாத்திரைகளை 7 மணிக்கே கொடுத்துவிட்டுத் தாதி தன் அறைக்குச் சென்று விடுகின்றார்! இரண்டு மின் விளக்குகளைத் தவிர மற்றவை அணைக்கப்பட்டு வாட்டின் தாதிமார், கங்காணிமார் யாவரும் மருத்துவர், தாதிமார் அமரும் அறைக்குள் சென்று விடுகின்றனர்.

ரகுவின் தந்தை மிகவும் பெலயினமான நிலையில் அந்த வாட்டில் படுத்திருக்கின்றார். ரகு அவரின் ஒரே மகன், அருகில் சோகமே உருவாய் அமர்ந்திருக்கின்றான்.

'அன்று முழுவதும் சலம் போகவில்லையே, அப்பா பிழைப்பாரா' என்ற கேள்வியும் கவலையும் எழ, 'அப்பா தன்னைப் பார்த்துவிட்டால் கவலைப்படுவாரே' என்று கஷ்டப்பட்டு தன் கண்ணீரைக்

கட்டுப்படுத்தி, தந்தையின் முகத்தைப் பார்க்கின்றான்.

மகனின் கவலையைப் புரிந்து கொண்ட தந்தை மகனின் கைகளைப் பற்றிக் கனிவாகப் பேச முயல்கின்றார். பேச முடியவில்லை. மூச்சு இரைக்கின்றது.

தந்தையின் வேதனையை உணர்ந்த ரகு வாட்டுக்குப் பொறுப்பான தாதியிடம் ஓடுகின்றான்.

“அப்பா மூச்சுவிட அவதிப்படுகின்றார். தயவு செய்து டாக்டரை வரவழையுங்கள்” என்று தாதியிடம் வேண்டுகின்றான்.

“நீ போ நான் அழைப்பு அனுப்புகின்றேன்”. அவள் மீண்டும் சாய்ந்துவிடுகின்றாள் நாகாலியில்.

‘தன் நித்திரை கலைந்துவிட்டதே’ என்ற கவலை அந்தத் தாதிக்கு!.

‘அப்பா உயிருக்கு மண்டாடுகிறாரே டாக்டர் வந்து காப்பாற்ற மாட்டாரா’ என்ற கவலை ரகுவுக்கு!.

ஏறக்குறைய பதினைந்து நிமிடங்கள் கழிந்து விடுகின்றன. மருத்துவமனையில் தங்கவேண்டிய இரவு டாக்டர் இன்னும் ரகுவின் தந்தையைக் கவனிக்க வந்தபாடில்லை.

தந்தை படும் அவஸ்தையைப் பொறுக்கமுடியாமல் மீண்டும் மகன் தாதியிடம் ஓடுகின்றான்.

“உங்கள் காலில் விழுந்து கெஞ்சுகின்றேன். டாக்டரைக் கூப்பிடுங்கள், அப்பாவைக் காப்பாற்றுங்கள்” என்று ரகு அழுதான் இப்போது.

ரகுவின் தொல்லை பொறுக்கமுடியாமல், தன் நித்திரை குழம்பிவிட்ட சினத்துடன் டெலிபோன் மணியை அழுத்துகின்றாள் அந்தக் கருணை உள்ள தாதி. டெலிபோனில் பேசிய பின் ரகுவிற்கு தாதியின் பதில்,

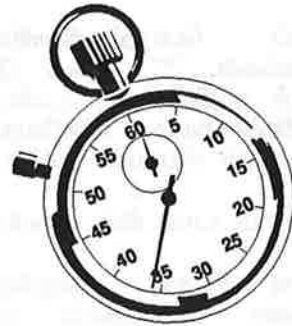
“டாக்டர் சுபாஸ் ஹோட்டலுக்குப் போய்விட்டார் விரைவில் வந்து விடுவார்”.

மருத்துவமனையின் இரவு டாக்டருக்கு ஹோட்டலில் என்ன வேலை என்ற கேள்வி மனதில் தோன்ற தந்தையின் அருகில் மீண்டும் அமர்கின்றான் ரகு.

இரவு டாக்டர் இன்னும் வந்தபாடில்லை. தன்னைத் தூக்கி சீராட்டிப் பாராட்டிய அன்புத் தெய்வம் உயிருக்குப் போராடிய நிலையில் கவனிப்பார் அற்றுக் கிடப்பதைப் பார்த்து ரகுவின் மனம் துடிக்கின்றது. அந்த அன்பு மகனின் துடிப்பைப் பார்க்க சகிக்காமல், மற்றும் ஒருமுறை தன் மகன் தாதியிடம் மண்டியிடுவதை

விரும்பாதவர் போல் தன் செல்வமகனின் மடியில் உயிர் துறக்கின்றார். தந்தையீது புரண்டு கதறுகிறான் ரகு.

“அப்பா, அப்பா” என்று கதறும் அவன் அழுதால் அந்த வாட்டையே அதிரவைக்கின்றது. அவன் நெஞ்சருக அழுவதைப் பார்த்து வாட்டில் நிற்பவர்களின் கண்களிலும் கண்ணீர்.

இரவு டாக்டர் இன்னும் வந்து சேரவில்லை நோயாளியைப் பார்க்க!.

ரகுவின் தந்தை உயிருக்குப் போராடும்போது வராத அந்த சுறுசுறுப்பு, எப்படியும் டாக்டரை வரவழைத்து நோயாளியைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வராத பரபரப்பு இப்போது அந்தத் தாதிக்கு எங்கிருந்து வந்ததோ? நோயாளி எப்போது உயிர் துறப்பார் என்று காத்திருந்தவர் போல் இறப்பு சான்றிதழைத் தயாரிப்பதில் வெகு சுறுசுறுப்பாகவும் அக்கறையுடனும் இயங்குகின்றார். இறப்பு சான்றிதளுக்கான படிவம் தாதியால் தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டது.

இப்போது வந்து சேர்கின்றார் அந்த ‘இரவு டாக்டர்’. வெகு கம்பீரமாக, விலையுயர்ந்த ஆடைகள் அணிந்து, பிறநாட்டு வாசனைத் தைலம் மூக்கைத் துளைக்க வாட்டுக்குள் துளைகின்றார். நேரே தாதியிடம் சென்று நிரப்பி இருந்த படிவத்தில் இறப்பின் காரணம் ‘கார்டியோ ரெஸ்பிரேட்டரி பெய்லியர்’ என்று கையொப்பம் இடுகிறார்.

“இதயத்தின் முச்சின் தவறாம்!”

கதறி அழுது களைத்து விட்ட ரகு கண்களில் கண்ணீர் வடிய மௌனமாகத் தந்தையின் அருகில் அமர்ந்திருக்கின்றான். அவன் மனத்திரையில் பழைய நினைவுகள் பளிச்சிடுகின்றன. டிபூசனுக்குப் போய்த் திரும்பும் நேரம் மழை சோளாவாரியாய் பெய்கின்றது. மழை சற்று ஓடியும் வரை ஒதுங்கி நின்று வீடு திரும்ப நக்கு இருட்டி விடுகின்றது. ரகு தெரு முனையில் திரும்பியதும் மின்னல் வெளிச்சத்தில் அவன் வீட்டு வாசலில் இரு உருவங்கள் நிற்பதைக் காண்கிறான். கிட்ட நெருங்குகின்றான். அம்மாவும் அப்பாவும் தான்!

அந்தக் கடும் மழைக் குளிரில் தன் வரவுக்காக ஏங்கிய வண்ணம் நிற்கின்றனர். இன்று அந்த அப்பா...?.

“மன்னிக்கவும் வரத்தாமதமாகிவிட்டது” என்ற வார்த்தைகள் ரகுவின் சிந்தனையைக் கலைக்கின்றன. சான்றிதழில் கையொப்பம் இட அவனை அழைக்கின்றார் டாக்டர்.

இங்கு நடந்தவற்றை கவலையுடன் அவதானித்த சக நோயாளரும்

16

அவர்களின் உதவியாளர்களும் அந்த வாட்டுக்குப் பொறுப்பானவர்களை விநோதமாகப் பார்க்கின்றனர்.

இந்தப் பொறுப்பதிகாரிகள் “மனிதர்கள்....? மனச்சாட்சி....? மிருகங்கள்...?” என்ற கேள்விகள் அவர்கள் மனதில் எழுகின்றது. இந்தத் தாதியினதும், டாக்டரினதும் செயல்கள் இளம் காளை ரகுவிற்கு ஆத்திரத்தையும், மளவேதனையையும் ஏற்படுத்துகின்றன. தலைமை டாக்டரிடம் நியாயம் கேட்க ஓடுகின்றான் ரகு.

தலைமை டாக்டரின் விளக்கம்,

“இரவு நீங்கள் அழைக்கும் நேரம் எல்லாம் வந்து உங்களுடன் நித்திரை முளித்தால் காலையில் எப்படி வாட்டைக் கவனிக்க முடியும்?”

ரகுவால் தன் காதுகளையே நம்பமுடியவில்லை. தலைமை டாக்டரா இப்படிக் கூறுகின்றார்?.

“இரவு டாக்டர்” என்பதின் அர்த்தம் என்ன?. இனி யாரைக் கேட்பது?.

SURUTHI LAYA SEVA, AUST. BRANCH

ஸ்ரீ காரைக்குடி R. மணி அவர்களின் ஆசிகளுடனும்
INSTITUTE OF BHARATHA CHOODAMANI, AUST. BRANCH

ஸ்ரீ அடையார் லக்ஷ்மண் அவர்களின் ஆசிகளுடனும்

மெல்பனில் ஸ்ரீமதி நர்மதா இரவிச்சந்திரா
MA (MUSIC), POST GRADUATE DIPLOMA IN BHARATHA NATYAM,
TEACHERS CERTIFICATE (VOCAL, VIOLIN, DANCE)

அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

வயலின்
பரத நாட்டியம்
கர்நாடக சங்கீதம்
மிருதங்கம்

வகுப்புகள் தை மாதம் முதல் ஆரம்பமாகவுள்ளன.

பயில விரும்புவோர் மேலதிக விபரங்களுக்கு (03) 887-6241 இலக்கத்தில் தொடர்பு கொள்ளவும்.

மெல்பன் காற்று

- வாயு பகவான்

சூதாட்டங்களில் ஒன்றான குதிரையோட்டத்தைப் பொது விடுமுறை விட்டு வீக்டோரிய அரசாங்கம் பெருமைப் படுத்தும்.

இவ்வாண்டு 'மெல்பன் கப்' குதிரையோட்ட விடுமுறை நாளன்று ராமகிருஷ்ணா என்று ஒருவர் தொலைக்காட்சியிலே தோற்றினார். வெள்ளை வேட்டி கட்டிப் பொட்டுப் போட்டிருந்தார். இந்தியாவிலிருந்து வந்தவராம். அடிக்கடி வெவ்வேறு நாடுகளுக்குப் போய்ச் சோதிடம் சொல்லுவாராம். ஜோர்மனியில் தன்னிடம் சோதிடம் கேட்கக் 'கியூ' வாம். ஆளுக்குப் பத்து நிமிடங்கள் கொடுப்பாராம். ரிவி நிகழ்ச்சியாளர் அவரை 'சுவாமி' 'சுவாமி' என்றுதான் அழைத்தார்.

படபட வென்று பார்த்துப் பாராமல் கால பலன்களை அவிழ்த்து விட்டார். இன்னும் சில மணித்தியாலங்களில் நடக்கப்போகும் குதிரையோட்டத்தில் வெல்லப் போகும் நான்கு குதிரைகளை அறிவித்தார். பாவம், நான்குமே கோட்டை விட்டு விட்டன. ஜோர்ஜ் புஷ் அமெரிக்க ஜனாதிபதித் தேர்தலில் வெல்லப் போகிறார் என்றார். அவரோ மண் கவ்வி விட்டார். இப்படியெல்லாம் சோதிடம் சொல்ல எவ்வளவு முரட்டுத் துணிச்சல் வேண்டும்!

இப்படியான சோதிடர்களின் விளையாட்டுக்கள் எங்களுக்குப் புதிதல்ல. வெள்ளையர்களுக்கு இதெல்லாம் ஒரு முசுப்பாத்தி.

(வாரபலன் இல்லாத பத்திரிகையை இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் காண முடியுமா? இது பத்திரிகைகளின் ஊழல். ஒரு கோடி மனிதர்களின் ஒரு வாரப் பலனை ஒரு பந்தியில் எழுதிவிட எவ்வளவு 'கெட்டித்தனம்' வேண்டும்!)

கொழும்பில் அரசியற் தலைவர்கள் சோதிடத்துக்குத் தரும் முக்கியத்துவம் இன்னும் வேடிக்கை. நாடு குட்டிச் சுவராகிப் போவதில்தான் என்ன வேடிக்கை.

✽

இனங்களுக்கிடையில் நீதிக்கும் சமத்துவத்துக்குமான இயக்கம் வெளியிடும் "சரி நிகர்", "யுக்திய" ஆகிய பத்திரிகைகளை பற்றிய குறிப்புகளைக் கடந்த இதழில் 'மரபு' பிரசுரித்திருந்தது.

தமிழர்களுக்கு நீதி கோரித் தமிழில் எழுதுவது ஒரு விஷயம். இதையே சிங்களத்தில் எழுதிச் சிங்களவர்களுக்குச் சொல்லுவது இன்னொரு விஷயம். மிகப் பெரிய விஷயம். இரண்டாவதை 'யுக்திய' பத்திரிகை துணிச்சலுடன் தொடர்ந்து செய்து வருகிறது. இப் பத்திரிகை ஐம்பதாயிரம் பிரதிகள் விற்பனையாவது ஒரு மாபெரும் சாதனை.

இந்த 'யுக்திய' ஒரு பெரும் சக்தியாக வளர்ந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் அரசாங்கத்துக்கும், வகுப்பு வாதிகளுக்கும் இல்லாமலில்லை. இதை அழித்துவிட எல்லா முயற்சிகளையும் இவர்கள் மேற்கொள்வர் என்பதில் சந்தேகமோ ஆச்சரியமோ இல்லை. இப் பத்திரிகை மீது அரசாங்கம் நீதி மன்றத்தில் வழக்கையும் தொடுத்திருக்கிறது.

இத்தகைய சூழ்நிலையில், இப் பத்திரிகை பெரும் நிதிநெருக்கடிகளுக்கு உள்ளாகியிருப்பதாகவும், நின்று விடக்கூடிய அபாயத்தை எதிர் நோக்குவதாகவும் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. உலகெங்கிலுமுள்ள நியாயத்தையும், நல்லெண்ணத்தையும் விரும்பும் மக்களிடமிருந்து நிதி உதவி கோரி இப் பத்திரிகை அவசர வேண்டுகலை விடுத்திருக்கிறது. கொள்ளப்பிட்டியிலுள்ள கொம்மேர்ஷல் வங்கியிலிருக்கும் 01 - 1006576 - 01 என்ற தனது கணக்கு எண்ணுக்கு உதவிகளை அனுப்புமாறு கோரியிருக்கிறது.

❖

பிள்ளைகளுக்குத் தாய் தகப்பன் இருப்பதுபோல் கலைப் படைப்புகளுக்கும் பெற்றவர் உண்டு. பெற்றவர் விபரத்தை மறைப்பதும், இந்த மௌனத்தால் மறைமுகமாகத் தம்மைப் பெற்றவராக்குவதும் அருவருக்கத் தக்கது.

வானொலிக்கு இருந்த இந்த வருத்தம் இப்பொழுது மேடைக்கும் தாவி விட்டது.

லண்டன் நிகழ்ச்சிகளைப் பல்லாயிரம் மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள சிட்னியில் தயாரித்துவிட்டால்... எவரும் கண்டுகொள்ள மாட்டார்களோ?.

அதுவும் படைத்தவன் படைப்பை மேடைக்கேற்றபடி திரிப்பது மகா பாவம்.

லண்டனில் மேடையேறிய ஒரு கலைஞனின் படைப்பு, உலகின் ஒவ்வொரு நகரத்திலும் மேடையேறுவது நல்லது. மகிழ்ச்சியானது.

ஆனால் இதைச் செய்யும் போது வெளிப்படையாகச் செய்தால் என்ன? இதில் ஏன் ஒளிவு மறைவு?.

விபரங்களை நடாத்துபவர்கள் வெளியிடாத பட்சத்தில், மற்றவர்கள் வெளியிட வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறார்களோ!.

❖

பல்கலைக்கழகங்களுக்கான புகழுகப் பரீட்சையாக இருக்கும் VCE பரீட்சைக்கு இப்பொழுது சிங்கள மொழியும் ஒரு பாடமாக அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளது. இது மெல்பனில் இயங்கும் சிங்களக் கலாச்சார அமைப்பின் முயற்சியால் எய்தப்பட்ட சாதனையெனத் தெரிகிறது.

சிங்கள மொழியில் அதிக புள்ளிகள் பெறக்கூடிய மாணவ மாணவியர் இப் போட்டிப் பரீட்சையில் முன்னணிக் கு வரமுடியும்.

தமிழ் மொழிக்கும் இந்த அந்தஸ்துக் கிடைக்க முயற்சியெடுத்தல் நன்று.

தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் பங்குபற்றிக் கட்டுரை வாசிக்கச் சென்ற ஒரு பெண்மணி சொன்ன சுவையான தகவல்.

அங்கே இவரை ஒருவர் எம்.ஜி.இராமச்சந்திரனுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். "சிலோன்ல யூனிவசிறறியிலிருந்து வந்திருக்காங்க".

"அப்படியாம்மா...வா... படம் பிடிச்சுக்கப் போறியா..." - எம்.ஜி.ஆர்.

தனக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுபவர்க னெல்லாம் தன்னுடன் நின்று படம் பிடித்துக் கொள்ளத்தான் வருகிறார்களென்பது எம்.ஜி.ஆரின் நினைப்பு.

அம்மையார் இதைச் சற்றும் எதிர்பார்க்கவில்லை. தர்மசங்கடத்தோடு "இல்லை இல்லை" என்று சொல்லிச் சிரித்துக் கொண்டு நழுவிவிட்டார்.

எம்.ஜி.ஆருக்கு ஆச்சரியமாக இருந்திருக்குமோ அதிர்ச்சியாக இருந்திருக்குமோ - தன்னுடன் நின்று படம் பிடிப்பதைப் பெரிய விஷயமாகக் கருதாதவர்களும் இந்த உலகத்தில் இருக்கிறார்களே என்று.

பக்கத்தில் நின்ற மற்றவர்களுக்கும் 'என்ன மடைச்சியாய் இருக்காளே' என்று நினைத்திருப்பார்களாக்கும்.

இந்தியாவில் தமிழும், சினிமாவும், அரசியலும் - என்ன பரிதாபம்!!.

இராமன் பிறந்ததுக்கும் ஆதாரமில்லை = இருந்ததுக்கும் ஆதாரமில்லை.

இப்படிப்பட்ட இராமன் பிறந்த இடமென்று ஒரு இடத்தைக் காட்டி, சமய வெறியை ஏற்றி, முஸ்லீம்களோடு பகையை மூட்டி அரசியல் ஆதாயம் தேடும் எதிர்க் கட்சி; இதை முளையிலேயே நசுக்காமல், இதன் மூலம் தானும் அரசியல் ஆதாயம் தேடும் சந்தர்ப்பவாத அரசாங்கம். இடையில் இந்திய மக்களும், அழிவும்.

தீதென இந்துமதம் முதலில் விலக்குவது ஆணவம். இன்று இந்த ஆணவத்தான் இந்துக்களை எல்லா இடங்களிலும் ஆட்டிப் படைக்கின்றது.

குதிரை விற்ற பணம்

தெனாலி இராமன் தன் தாயாரின் நினைவு நாளன்று தன்னை அவமானப் படுத்தியதைத் தாத்தாச்சாரியார் மறக்கவில்லை. எப்படியாவது அவனைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தார். அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமும் வந்தது.

இராமனுக்குத் திடீரென்று நோய் கண்டது. படுத்த படுக்கையாக ஆகிவிட்டான். இராமனின் மனைவி எவ்வளவோ வைத்தியங்கள் செய்து பார்த்துவிட்டாள். ஒன்றிலும் பயன் ஏற்படவில்லை.

“நம் அரசகுரு தாத்தாச்சாரியாருக்கு மந்திர தந்திரங்கள் எல்லாம் தெரியும். ஏதாவது தோஷம் இருந்தால் அவர் மந்திரத்தால் குணமாகிவிடும் என்று சிவர் இராமனின் மனைவியிடம் கூறினார்.

இராமனின் மனைவியும் தன் கணவனைக் காப்பாற்ற தாத்தாச்சாரியாரின் வீட்டுக்கு இராமனை அழைத்துச் சென்றாள்.

இராமனைப் பார்த்த தாத்தாச்சாரியார், “இராமன் அன்றைய தினம் நூற்றி எட்டு பிராமணர்களுக்குச் சூடு போட்டான் அல்லவா? அந்தத் தோஷம்தான் அவனைப் பிடித்திருக்கிறது. தோஷ நிவர்த்தி செய்தால் நோய் தீர்ந்து குணமாகிவிடும்” என்றார்.

“நீங்கள்தான் எப்படியாவது என் கணவரைக் காப்பாற்ற வேண்டும்” என்று தாத்தாச்சாரியாரிடம் கேட்டுக் கொண்டாள் இராமனின் மனைவி.

“தோஷ நிவர்த்தி செய்ய இருநூறு பொன் காணிக்கை தரவேண்டும்!” என்றார் தாத்தாச்சாரியார்.

“இப்பொழுது எங்களிடம் செப்புக்காசுகூடக் கிடையாது ஸ்வாமி. நீங்கள் எப்படியாவது தோஷ நிவர்த்தி செய்து என் கணவரைக் காப்பாற்றிவிடுங்கள். என் கணவரின் நோய் குணமானதும் எங்களிடம் இருக்கும் குதிரையை விற்று உங்களுக்கு இருநூறு பொன் கொடுத்து விடுகிறோம்” என்றாள் இராமனின் மனைவி.

தாத்தாச்சாரியாரும் இதற்கு ஒப்புக் கொண்டார். ஏனெனில் தெனாலி இராமனிடம் ஒரு குதிரை இருப்பது அவருக்குத் தெரியும். அது இருநூறு பொன்களுக்கு மேலாகவே மதிப்பு இருக்குமென்றும் அவருக்குத் தெரியும்.

தாத்தாச்சாரியார் என்ன செய்தாரோ தெரியவில்லை. ஒரு வாரத்திற்கெல்லாம் இராமன் நோய் நீங்கிப் புரண குணமாகி விட்டான்.

இராமன் புரண குணமாகி விட்டான் என்பதை அறிந்த தாத்தாச்சாரியார் இராமனின் வீட்டுக்கு ஒருநாள் வந்தார்.

“உன் நோய் குணமாகி விட்டதல்லவா? என்னிடம் சொன்ன மாதிரி உன் குதிரையை விற்று எனக்கு இருநூறு பொன்களைக் கொடுத்துவிடு!” என்றார் தாத்தாச்சாரியார்.

“நாளைய தினம் என் வீட்டுக்கு வாருங்கள். இருவருமாகச் சேர்ந்து சந்தைக்குப் போவோம். அங்கு என் குதிரையை விற்று அதற்குக் கிடைக்கும் பணத்தை அப்படியே உங்களிடம் கொடுத்து விடுகிறேன்” என்றான் இராமன்.

குதிரையோ இருநூறு பொன்களுக்கு மேல் பெறும். இராமனோ விற்று அந்தப் பணத்தை அப்படியே கொடுத்து விடுவதாகச் சொல்கிறான்.

ஆசை யாரை விட்டது? தாத்தாச்சாரியாரும் இதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்.

மறுநாள் தாத்தாச்சாரியார் இராமனின் வீட்டுக்கு வந்தார். இராமன் கொட்டிலிலிருந்த குதிரையை அவிழ்த்துக் கொண்டு தாத்தாச்சாரியாருடன் கிளம்பினான்.

வழியில் ஒரு பூனைக்குட்டி மரத்தினடியில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. தெனாலிராமன் அதனையும் தூக்கிக் கொண்டான்.

இதை ஏன் எடுத்து வருகிறாய்?” என்று கேட்டார் தாத்தாச்சாரியார்.

“இதுவும் பயன்படும்!” என்று கூறிய இராமன் சந்தைக்கு வந்து சேர்ந்தான். இராமனுடைய குதிரை நன்றாக இருந்ததால் பலர் அதனை விலைக்குக் கேட்டனர்.

இராமன், “குதிரையின் விலை ஒரு பொன்!” என்றான்.

இதைக் கேட்டு எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டனர்.

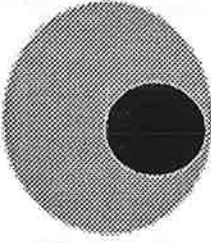
‘குதிரையின் விலை ஒரு பொன்னா? இருநூறு பொன்னுக்கு மேல் மதிப்புப் பெறுமே!’ என்று நினைத்த பலர் உடனே ஒரு பொன்னை எடுத்துக் கொடுத்துக் குதிரையைக் கேட்டனர்.

“அவரசாப்படாதீர்கள்! குதிரையின் விலை ஒரு பொன். ஆனால், இந்தப் பூனையின் விலை இருநூறு பொன். இரண்டையும் சேர்த்துத்தான் விற்பேன். தனித் தனியாக விற்க முடியாது” என்றான் இராமன்.

கிடைத்த இருநூற்றி ஒரு பொன்களில் ஒரு பொன்னைத் தாத்தாச்சாரியாரிடம் கொடுத்து, “குதிரை விற்ற பணத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்து விட்டேன். இப்பொழுது சரிதானே!” என்று சொல்லிவிட்டு இருநூறு பொற் காசுகளுடன் கம்பீரமாக நடந்தான்.

தாத்தாச்சாரியாரோ அவன் போன திசையை ஏமாற்றத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

நெ. சி. தெய்வசிகாமணி
தென்னாலிராமன் கதைகள்.

ஏன் கோயிலுக்குப் போகவேண்டும்?

சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் கவிதைகளைப் போலவே அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் மிகவும் தாக்கமானவை என்பது பலருக்குத் தெரியாது! அவருடைய தெளிவான சிந்தனையும், இவருவானதும் - அறிவுவுணர்ச்சியுடன் கலந்த உரைநடையுமே கட்டுரைகளின் சிறப்புக்கான அடிப்படைக் காரணம்.

அவருடைய கட்டுரைத் தொகுப்புக்கள் பல உண்டு. அவற்றில் 'தத்துவம்' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பை அண்மையில் படிக்க நேர்ந்தது. அந்தத் தொகுப்பில் அவர் எழுப்பும் சிந்தனைகளோ பல. வாசகர்களின் சிந்தனையைத் தூண்டிவிட்டு, ஒரு ஆரோக்கியமான விமர்சனத்திற்கான களத்தை அமைக்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்குடன், அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே தொகுத்துத் தருகின்றேன்.

ஏன் கோயிலுக்குப் போகவேண்டும்?

"கடவுள் எங்கும் இருக்கிறாரே? எல்லாம் கடவுள் தானே? ஊருக்கு நடுவில் ஒரு கோவிலைக் கட்டி, அதில் ஒரு கல்வையோ செம்பையோ நட்டு, அங்கேதான் எல்லோரும் வந்து கும்பிடவேண்டும் என்ற நியமம் எதற்காக?" என்று கேள்வி எழுப்பும் பாரதி அதற்கான பதிலையும் தருகின்றார்.

"ஒன்று கூடக் கடவுளை வணங்கப் போகுமிடத்து, மனிதரின் மனங்கள் ஒருமைப்பட்டு, தமக்குள் இருக்கும் ஆத்ம ஒருமையை அவர்கள் தெரிந்து கொள்வதன்" மூலம், "மக்களுக்குள் ஐக்கியம் உண்டாகும் என்று கருதி முன்னோர் கோயில் வகுத்தார்கள்" இதுவே பாரதியின் விளக்கம்.

இங்கே எமது மூதையரின் நல் நோக்கம் நிறைவேறியதா?.

அப்போ, பாரதி, எதில் கடவுளைக் காணுகின்றார்?.

"தன்னிடத்தில் உலகத்தையும் உலகத்தினிடம் தன்னையும் எவன்

"கல்லைக் குவித்துப் பெரிய கோயில்கள் ஏன் கட்டுகிறீர்கள்? தெய்வம் உள்ளாக்குள்ளே இருப்பதை அறியாமல், வீணாக ஏன் தொல்லைப்படுத்துகிறீர்கள்?".

- தெலுங்கு தேசத்து ஞானியாகிய 'வேமன்' கவி.

காணுகிறானோ அவனே கண்ணுடையவன்''. என்ற வேதத்தின் கருத்தை மேற்கோள் காட்டும் பாரதி, ''அண்ட பகிரண்டங்கள் எல்லாவற்றையும் உள்ளே இருந்து ஆட்டுவிக்கும் பரஞ்சுடரே நம்மைச் சூழும் அனந்த கோடி ஜீவராசிகளாக நின்று சலிக்கிறது''

என்ற பொது உண்மையை மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றார்.

நாம் அன்றாடம் வணங்கும் உருவங்களுக்கான பாரதியின் விளக்கம்தான் என்ன?

''ஆணாகிய நீ கும்பிடுகிற தெய்வங்களில் பெண்தெய்வம் எல்லாம், உன்தாய், மனைவி, சகோதரி, மகள் முதலிய பெண்களிடத்தே வெளிப்படாமல் இதுவரை மறைந்து நிற்கும் பராசக்தியின் மகிமையைக் குறிப்பிடுகின்றன. ஆண் தெய்வமெல்லாம், நீ, உன் பிதா, உன் சகோதரர், உன் மகன், உன்னைச் சேர்ந்த ஆண் மக்கள் அடைய வேண்டிய நிலைமையைக் குறிப்பிடுகின்றன.

சிவன் நீ: சக்தி உன் மனைவி.
விஷ்ணு நீ: லக்ஷ்மி உன் மனைவி.
பிரம்மா நீ: சரஸ்வதி உன் மனைவி.

இதைக் காட்டி மிருகநிலையிலிருக்கும் மனிதரைத் தேவ நிலையிற் கொண்டு சேர்க்கும் பொருட்டாக ஏற்பட்ட தேவப் பள்ளிக்கூடங்களே கோயில்களாம்''.

இதுதான் உண்மை என்று அடித்துக் கூறும் பாரதியின் பார்வையில், யாருக்குத் தெய்வத் தன்மை கிடைக்கும்?.

''கோயிலுக்குப் போனாலும் சரி; போகாவிட்டாலும் சரி; தெய்வத்தைக் கும்பிட்டாலும் சரி; பிறரை ஏமாற்றுவதை நிறுத்தினால், தெய்வம் அருள் புரியும். துளி கூட, ஓர் அணுக் கூட, மற்றவர்களை ஏமாற்றுவதே கிடையாது என்று ஒருவன் பரிபூரண சித்தி அடைவானாகில், அவனே ஈஸ்வரன். ஒரு ஜந்துவுக்கும் வஞ்சனை பண்ணக் கூடாது. இவனுக்கே தெய்வத் தன்மை உண்டாகும். இதில் சந்தேகமே கிடையாது''.

''பழைய காலத்திலிருந்து வந்ததென்று கருதி ஒரு மதம் உண்மை என்பதாக நிச்சயித்து விடலாகாது. உண்மை இதற்கு நேர் மாறானது. மனித ஜாதி நாளாக நாளாக வாழ்க்கையின் உண்மை விதிகளை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளுகிறது. நம் பாட்டன்மாரும் பூட்டன்மாரும் நம்பிய விஷயங்களையே நாமும் நம்பவேண்டுமென்ற விஷயமானது குழந்தையாக இருக்கும்போது தைத்த உடுப்புகளையே பெரியவளான போதும் போட்டுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்கு ஒப்பாகும்''

- தீஸென் தாஸே தீஸ்'ங்க்' என்ற சீன தேசத்து ஞானி.

இங்கே, பாரதி இன்னுமொரு இடத்தில் குறிப்பிட்ட சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்தொன்றைப் பொருத்தம் கருதித் தருகின்றேன்..

“ஒவ்வொரு மனிதனுடைய அறிவிலும் பரமாத்மா மறைந்து நிற்கிறது. வெளியுலகத்தையும் உள்ளுலகத்தையும் வசப்படுத்தி உள்ளே மறைந்திருக்கும் தெய்வத்தை வெளிப்படுத்துவதே நாம் செய்ய வேண்டிய காரியம். செய்கை, அன்பு, யோகம், ஞானம் இவற்றினால் அந்தப் பொருளை அடைந்து விடுதலை பெற்று நில்லுங்கள். தர்மம் முழுதும் இஃதேயாம். மற்றப்படி மதங்கள், கொள்கைகள், கிரியைகள், சாஸ்திரங்கள், கோயில்கள், ஆசாரங்கள் எல்லாம் இரண்டாம் பட்சமாகக் கருதத்தக்க உபகரணங்களேயன்றி வேறில்லை”.

மேலே தொகுக்கப்பட்ட கருத்துக்களைக் கிரகித்துக் கொண்டபின், சிவ நிமிடங்களாவது அமைதியாக இருந்துகொண்டு, எங்களை நாங்களே ஒரு கேள்வியைக் கேட்டுக் கொண்டால் என்ன?. அது தான், ஏன் கோயிலுக்குப் போகவேண்டும்?, என்பதே.

ஈழநாட்டான்

(இன்னும் வளரும்)

சிட்னி கடிதம்

சிட்னி குருவி

தொடர்ந்து மூன்று நாட்களாக சிட்னி தமிழ் மக்களைக் களிப்பில் ஆழ்த்திய ஐந்தாவது அனைத்துலக தமிழ் பண்பாட்டு மாநாட்டில் இயல் இசை நாடகம் என்று முக்கலையும் மோதி ஓய்ந்தது. இதன் சாதனைகள் கணக்கிலடங்கா. ஒரு இந்திய தமிழ் சினிமா நடிகரை முதன் முதலாக சிட்னி தமிழ் மக்களுக்குக் காட்டியதுதான் அதன் உச்சம். அவர் தமிழ் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஆற்றிய பங்குபற்றி பல தகவல்களைத் தந்தார். ஒரு பண்பட்ட எழுத்தாளர் கேட்க நடிகர் சிவகுமார் (ஓஷியரும் கூட) பதிலளிக்க: சிட்னி தமிழர்கள் கொடுத்து வைத்தவர்கள். உதாரணமாக ஸ்ரீபிரியாவை தூக்கும்போது சிவகுமார் எவ்வளவு சிரமப்பட்டார் என்பதை மிக அழகாகவும் விளக்கமாகவும் எடுத்துரைத்தார்.

மாநாட்டு ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு ஒரு சின்ன அபிப்பிராயம். ஆறாவது மாநாட்டில் (அது எங்கு நடந்தாலும்) ஸ்ரீபிரியாவை பிரதம அதிதியாக

அழைத்து சிவகுமார் தூக்கும் போது அவர் எவ்வாறு அவஸ்தைப் பட்டார் என்பதை ஒரு எழுத்தாளர் மூலமாக அறியத் தருவார்களானால் அற்புதமாக இருக்கும். அதை அறியும்படும் நித்திரை வராத எங்களைப் போன்ற தமிழ் கலாசார பிரியர்களுக்கு அப்போதுதான் நிம்மதி பிறக்கும்.

*

கோடை வருகிறது. இனிக் கொண்டாட்டங்களுக்குக் குறைவில்லை. நிறைவான பல நிகழ்ச்சிகளைத் தர சங்கங்கள் எல்லாம் போட்டி போடுகின்றன. சைவமன்ற நிதிக்கான விழா, இலக்கிய பவரின் நாடகம், இளைஞர் மன்றத்தின் பல்கலைக்கழக நிதிக்கான விழா என்பன ஏற்கனவே விளம்பரப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

*

நவீன உடை அவங்கார அணி (Fashion parade) என்பது வடிவமைப்பாளர்கள் வியாபார உலகில் புதிய வடிவங்களை அறிமுகப்படுத்தும் ஒரு நிகழ்ச்சி. கடைகளில் வாங்கி உடுத்திக் காட்டுவதல்ல. இது வடிவமைப்பாளர்களின் நிகழ்ச்சி; அணிபவர்களினது அல்ல. கானமயில் ஆடக் கண்டிருந்த வான்கோழி போல இங்கு சிலர் கலை விழாக்களில் நவீன உடை அணி என்ற பெயரில் தங்களிடம் உள்ள உடைகளை உடுத்திக் காட்டினார்களாம். அதுவும் கோயில் கட்டிட நிதிக்காக. தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்கனவே இருக்கும் நகைச்சுவைகள் போதும். இதுக்கு மேல் தாங்காது.

*

இன்னுமொரு குற்றச்சாட்டு. இளைஞர் மன்றத்தினர் தனிப்பட்டவர்களைக் கிண்டல் செய்யும் தரக்குறைவான நிகழ்ச்சிகளைப் போடுகிறார்கள் என்று எல்லோரும் குறைப்படுகிறார்கள். இளைஞர்கள் என்றால் கேலியும் கிண்டல்களும் தான் என்றில்லை. புரட்சிகளையும் போராட்டங்களையும் இளைஞர்கள்தான் செய்கிறார்கள். மாற்றங்களும் புதுமைகளும் இளைஞர்களால்தான் உருவாகின்றன. தாயகத்தைத் திரும்பிப் பாருங்கள். சுயநலமற்று பொது இலட்சியத்துக்காய் போராடும் குணம் இளைஞர்களுக்குத்தான் உண்டு. அதைத்தான் சமுதாயம் எதிர்பார்க்கின்றது. தமிழ் சமுதாயத்தை மட்டுமல்ல முழு மனித குலத்துக்குமே வழிகாட்டக்கூடிய புதிய படைப்புகளை, இளைஞர்கள் செய்யும் அற்புதத்தைக் காண ஆவலாக இருக்கின்றார்கள் தமிழர்கள். கோபுரத்தைக் கட்டமுடியாவிட்டால் குன்றுகளையாவது கட்டுங்கள்.

*

குறை கூறுவதே குருவியின் பாட்டாக இருக்கிறது என்று அலுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். குறைகளை அறிந்து இனி வரும் காலங்களில் தவிர்த்துக் கொள்ள உதவும் நோக்கிலேயே அவைகளைக் குறித்துள்ளேன். ஏதாவது செய்வதே பெரிய சேவை என்று மதிக்கப்பட வேண்டிய இந்த அவசர உலகில் குறைகூற ஒரு குருவி எதற்கு என்று கோபித்துக் கொள்ள வேண்டாம். சொல்வாமல் விட்டதெல்லாம் நிறைவானது என்றும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

நெறிப்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய விமர்சனத்துக்கு
வித்திட்ட பேராசிரியர் சிவத்தம்பி.

- லெ.முருகபூபதி,

பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் மணிவிழாவை
முன்னிட்டு இக்கட்டுரை பிரசுரமாகிறது.

தமிழர் சமுதாயத்தில் தமிழ் உணர்வு வளர்க்கப்பட்டளவுக்கு தமிழ் அறிவு வளர்க்கப்படவில்லை; அல்லது வளரவில்லை.

இந்த யதார்த்த நிலைமையை புரிந்து கொண்டே ஈழத்தில் பல விமர்சகர்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களையும் - நவீன தமிழ் இலக்கியங்களையும் விமர்சிக்க முனையும் பொழுது நெறிப்படுத்தப்பட்ட புதிய தரிசன வீச்சுக்களை முன் வைத்தனர்.

இதனால் ஈழத்தமிழ் இலக்கிய உலகம் குறிப்பாகவும் தமிழ் இலக்கிய உலகம் பொதுவாகவும் புதிய பார்வைகளை தரிசித்தன.

இவ்வாறு ஆக்கபூர்வமாக சிந்தித்து எழுதியதுடன் செயலாற்றியவர்களின் வரிசையில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி குறிப்பிடத் தகுந்தவர்.

நீண்டகாலமாக எழுத்துலகத்துடன் மிகுந்த பரிச்சயம் மிக்க சிவத்தம்பியின் கருத்துக்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படத்தக்கவை.

ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களைப் பற்றிப் பேசப்படும் இக்காலத்தில் - பேராசிரியர் சிவத்தம்பி - எழுதிய "தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மீள் கண்டு பிடிப்பும் நவீனவாக்கமும் - மேற்காலின் பங்கும் பணியும்" - என்ற சிறிய ஆய்வுநூலின் ஒரு பகுதியை இங்கு காலத்தின் தேவை கருதிக் குறிப்பிடலாம்.

அவர் சொல்கிறார்:- தமிழை சர்வதேச மட்டத்தில் வைத்து நோக்குவதன் காரணமாக இரு முனைப்பட்ட நடவடிக்கைகள் முக்கியம் பெற்றுள்ளன.

(1) தமிழை உலகின் பிறமொழிகளுடனும் தமிழ்ப்பண்பாட்டை உலகின் பிறமொழிப் பண்பாடுகளுடனும் ஒப்பு நோக்கித் தமிழின் பொதுமையையும் தனித்துவத்தையும் அறிவதற்கான புலமை முயற்சிகள்.

(2) தமிழினுள் - அதன் சமூக அமைப்பில் - கலை, இலக்கியத்தில் உள்ள சர்வதேச முக்கியத்துவமுடைய உலகப் பொதுமை வாதப் பண்புடைய அம்சங்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான முயற்சிகள்.

தமிழ்ப்பண்பாட்டின் அம்சங்களை இனங்கண்டறிந்து கொள்வதிலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உலக முக்கியத்துவத்தை எடுத்து விளக்குவதிலும் இரண்டாவது நடவடிக்கைகளே முக்கியமானவையாகும் - எனவும் கூறுகின்றார்.

இக்கருத்துக்கள் அறிவின் அடிப்படையில் முன்வைக்கப்பட்டதாகவே புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. "தேமதூரத் தமிழோசை உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்வோம் - என்ற பாரதியின் கோட்பாட்டை 'வாய்ப்பாடாக' திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நாம் - அறிவுபூர்வமாக செயல்படுகின்றோமா என்பது முக்கியமான கேள்வி.

பேராசிரியர் சிவத்தம்பி இலக்கிய விமர்சகராக மாத்திரம் செயல்பட்டவர் அல்ல. ஈழத்தில் தேசிய இனப்பிரச்சினை கூர்மையடைந்த காலம் முதல் தமிழ் மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்காகவும் கடுமையாக உழைத்தவர்.

"எழுத்தாளர்கள் Activisit ஆக மாறிவிடக்கூடாது - அவ்விதம் அவர்கள் செயல்பட்டால் அவர்களுக்கும் பிரச்சினை - மற்றவர்களுக்கும் பிரச்சினை" - என்று சமீபத்தில் தமிழகத்தின் எழுத்தாளர் அசோகமித்திரன் தமது பேட்டி ஒன்றில் குறிப்பிட்டதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

இக்கருத்து அர்த்தம் பொதிந்ததல்ல என்பதே 'Activisit' எழுத்தாளர்களின் கணிப்பாகும். சிவத்தம்பியும் ஒரு Activisit தான். அதனால் அவரது இலக்கிய முயற்சிகள் பாதிப்புறவில்லை.

பல வெகுஜன அமைப்புகளில் அவர் அங்கம் பெற்றவர்.

குறிப்பாக - இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (மாஸ்கோ) மத்திய குழு உறுப்பினர் - இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைமைக் குழு உறுப்பினர் - இலங்கை கலாசாரப் பேரவையின் (சாகித்திய மண்டலம்) நாடகப் பிரிவு மதியுரைக்குழுவின தலைவர். யுத்த நிறுத்த கண்காணிப்புக்குழு உறுப்பினர்; வடமராட்சி - வடபிராந்திய பிரஜைகள் குழுக்களின் தலைவர். இவ்வாறாக பல பணிகளில் ஈடுபட்டவர். அத்துடன் யாழ். பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறை தலைவராகவும் பணியாற்றியவர்.

ஏராளமான இலக்கிய விமர்சனங்கள் எழுதுவதுடன் பலரது நூல்களுக்கு முன்னுரைகளும் வழங்கியவர். நாடக நெறியாளிகை - சினிமா விமர்சனம் முதலான துறைகளிலும் ஈடுபட்டவர்.

பன்முகப்பட்ட சிந்தனையோடு ஆக்க பூர்வமாக உழைத்த சிவத்தம்பியின் எழுத்துக்களினால் தமிழ் இலக்கியம் வளம் பெற்றது.

அவர் சுமார் 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதிய 'தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்' என்னும் நூல் இலக்கிய ஆசிரியர்களுக்கும் சிறுகதை எழுத்தாளர்களுக்கும் மிகவும் பயனுள்ளது.

பின்னையில் சிறுகதி இலக்கியம் தொடர்பாக ஆய்வு செய்ய முற்பட்ட விமர்சகர் களுக்கு இந்த அரிய நூல் சிறந்த ஆவோசனைகளை வழங்கியது எனலாம்.

அறுபது வயதை பூர்த்தி செய்துள்ள பேராசிரியர் சிவத்தம்பியின் கலை - இலக்கிய - சமூக - அரசியல் பணிகளை பாராட்டி சமீபத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலும் - கொழும்பிலும் மணிவிழாக்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

சிவத்தம்பி தமிழ் மக்களின் அறிவார்ந்த சிந்தனைகளுக்கு உந்து சக்தியை ஏற்படுத்தும் கலை, இலக்கிய ரீதியிலான கருத்துப் பரவலாக்குதலுக்காகவும் தமிழ் மக்களின் அடிப்படை மனித உரிமைகளுக்காகவும் தொடர்ந்து இயங்குவார் என திடமாக நம்பலாம்.

ஏனெனில் அவரது எழுத்து மாத்திரம் அவரது அறிவாயுதம் அல்ல.

ஆசிரியருக்குக் கடிதம்

'சமூக' வானொலியின் 'விளம்பரப் பணி'

ஒருவர் தாம் விரியோகிக்கும் ஒரு திரைப்பட விடியோவைப் பற்றி வானொலிக்கு (காசு கட்டி) விளம்பரம் கொடுக்கிறார். வானொலியாளர் என்ன செய்கிறார்? உடனே போட்டியாளருக்கு ரெலிபோனில் விஷயத்தை அறிவிக்கிறார். போட்டியாளர் தியேட்டரில் படம் காட்டுபவர். உடனே தானும் ஒரு போட்டி விளம்பரம் கொடுக்கிறார். 'கமராக் கொப்பியில் தெளிவற்ற படம் பார்க்கப் போகிறீர்களா? சினிமாத் தியேட்டரில் அகலத் திரையில் அதே படத்தைப் பார்க்கப் போகிறீர்களா?'

வானொலியாளர் இப்பொழுது என்ன செய்கிறார்? தன்னுடைய கெட்டித்தனத்தினால் ஏற்பட்ட 'திறில்' தாங்க முடியாமல், விஷயத்தை நாலைந்து பேருக்கு 'அவிழ்த்து' விடுகிறார். வம்புகள் பரவுவது கெதி. விரைவிலேயே ரெலிபோனுக்கடாக என்னுடைய காதுக்குள் ஒருவர் ஊதுகிறார்: "ரேடியோவில்லை இரவைக்கு எங்கடை ஆக்கள் இரண்டுபேர் சண்டை பிடிக்கிறாங்களாம் ஐசே. கேளும் ஐசே". நானும் காத்திருந்து கேட்கிறேன். இரண்டு விளம்பரங்களும் ஒன்றைத் தூர்த்திக் கொண்டு மற்றது. ஒன்றிற்குப் பதில்போல மற்றது.

என்ன வியாபாரம் இந்த ரேடியோ வியாபாரம்? இவர்கள் இப்படியெல்லாம் விளம்பரம் சேகரித்து 'உழைப்பது' யாருக்குக் கோட்டை கட்ட? தமிழருக்கு நேரம் ஒதுக்கிக் கொடுத்தது இதுக்கா?

கட்டுரைகள் போல விளம்பரம் போடுகிறார்களே, நிமிடத்துக்கு எவ்வளவு காசு என்று அறிவிக்க மாட்டார்களா?

- எஸ். கே. , முராபின்.

"தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் கலைவிழா" பார்த்தோம்.

"தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் கலைவிழா" பார்த்தோம்.

"தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் கலைவிழா" பார்த்தோம்.

ஆயிரம் பேருக்கு மேல் கொள்ளக்கூடிய பிரமாண்டமான மண்டபம். யானைக்குக் கடுக்கன் பூட்டியதுபோல் இரு குறுணி ஒலிபரப்பிப் பெட்டிகள். மேடையில் மூன்று நான்கு ஒலிவாங்கிகள், அவற்றுக்குப் பின்னால் சின்னஞ் சிறிய குழந்தைகள் ஏதோ கதைக்கிறார்கள்; பாடுகிறார்கள்; அசைகிறார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் கொழும்பு வானொலியைச் சிற்றலையில் கேட்டது போல் இருக்கிறது - குழந்தைகளின் சத்தம் கூடியும் குறைந்தும், எழுந்தும் விழுந்தும். விரைவிலேயே மண்டபத்தில் இருப்பவர்கள் தமக்கிடையே பேசும் சத்தத்துக்கும் ஒலிபரப்பியின் சத்தத்துக்கும் கடும் போட்டி. இறுதியில் ஒலிபரப்பியின் சத்தத்தையே காணோம். அது முற்றாகவே ஸ்தம்பித்துவிட்டது. அவ்வளவுதான்.

பிள்ளைகளை அதட்டியும், கெஞ்சியும், தமிழை ஆங்கிலத்தில் எழுதியும் மாதக் கணக்காகப் படாதபாடு பட்டு நிகழ்ச்சி பழக்கிய ஆசிரியர்களின் முகங்களில் கடுகு வெடிக்கிறது. சிவர் அடக்க முடியாமல் திட்டும் வார்த்தைகள் வெளியிலும் கேட்கின்றன. மேடையில் தங்கள் பிள்ளை தமிழ் சொல்லும் திறமையைப் பார்த்து மகிழ வந்த பெற்றோரின் நிலையைச் சொல்லத் தேவையில்லை.

(குறிப்பு: எல்லாம் முடிய நன்றியுரை கூறவந்த அன்பர், ஊரில் நாங்களெல்லாம் ஒலிபரப்பி இல்லாமல் கூத்துப் பார்த்துப் பழகியவர்கள் என்றும் இதைப் பொருட் படுத்த மாட்டோம் என்றும் கருத்துப்பட்ட பேசியதுதான் நிகழ்ச்சிக்கே 'கிளைமக்ஸ்').

ஒலிபரப்பியைப் பொருத்தி உதவுவதற்கு வந்த இளைஞர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே படாத பாடு படுகிறார்கள். அவர்களுடைய ஆவலும் தனிப்பும் நன்றாகவே தெரிகின்றன. இவருவாக அவர்களின் மேல் பழியைப் போடுவது சரியல்ல.

ஒலிபரப்பி நின்றுவிட்டதால், அரைகுறையாக முன்பு கேட்டதும் இப்பொழுது கேட்கவில்லை. சுற்றிவர இருந்தவர்களின் 'கொமென்ட்ஸ்' தான் காதுகளில் மாறி மாறி வந்து விழுகின்றன.

“தமிழர் எண்டால் இதுதான் எண்டு பிள்ளையளி யோசிக்குங்கள்”.

“வர முன்னமே கன பெற்றோர்கள் சவுண்ட் பிழைக்குமெண்டு கதைச்சவை”.

துண்டுப் பிரசுரத்தில் ‘இலங்கைத் தமிழ்ச் சங்கம் அளிக்கும்’... என்று பெரிதாக அச்சடித்திருப்பதைக் காட்டி ஒருவர் ஏதோ சொல்லுகின்றார்.

“நடிகர் சிவகுமாறைக் கௌரவிக்க எடுத்த அக்கறையிலை பத்தில் ஒரு பங்கை இதினை எடுத்திருந்தால்...”.

“வருஷம் முழுதும் நடக்கிற அத்தனை நிகழ்ச்சிகளிலும் மிக முக்கியமானது இந்தப் பிள்ளைகளினுடைய நிகழ்ச்சிதானே”.

“ஈழம், தமிழ் எண்டு உணர்ச்சியாய்க் கதைச்சென்ன, இதுகளுக்கே வராமல்...”.

“வந்ததெல்லாம் பெற்றோர்தான். அதுவும் தன்ரை தன்ரை பிள்ளையை மேடையிலை பார்க்க”.

ஒலிபரப்பி பின்வாங்கினதால், குறிப்புகள் சொல்வோர்பாடும் கொண்டாட்டமாய்ப் போச்சு.

நிகழ்ச்சிகளின் தரமும் பொதுவில் மட்டம்தான். ஒலிபரப்பியின் மேல் பிழையைப் போட்டுத் தப்பமுடியாது. ஊருக்கு ஊர் நடன ஆசிரியைகள் முறையாக நடனம் கற்பிக்கிறார்கள். தமிழ் வகுப்புகளின் வேலையும் நடனம் தயாரிப்பதுதானா?.

மூன்றரை நான்கு மணித்தியாலங்கள் இப்படி ஒன்றைப் பொறுமையாக இருந்து பார்க்கக்கூடிய தகைமை தமிழர்களுக்கே சொந்தம். புதிய சந்ததிக்கும் இப் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் காலப்போக்கில் புதிய சந்ததி பயிற்சியையும், பயிற்சி கொடுத்தவர்களையும் உதைத்துத் தள்ளிவிடப் போகிறது.

என்ன இருந்தாலும் வாரம் தவறாமல், வருடம் முழுவதும் தமது சக்தியையும், நேரத்தையும் விரயம் செய்து, பலன் கருதாது, பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்ப் பாடம் கற்பித்துத் தரும் அத்தனை ஆசிரியர்களும் போற்றுதற்குரியவர்கள். இனிமேலாவது இவர்களுக்கு வழங்கும் உதவி ஒத்தாசையை அக்கறையுடன் வழங்குவோமாக.

குறிப்பு: மேற்கண்ட விஷயங்களும் நிலைமைகளும் மெல்பேர்ன் சம்பந்தப்பட்டதாயினும், மெல்பேர்னுக்கு மட்டும் தனிச் சொத்தல்ல. தமிழன் கடல் கடந்து வாழும் பல இடங்களுக்கும் பொருந்துமென்பதில் ஒரு ரகசியமும் இல்லை.

— தமிழ்பிமாணி.

படத்தோம் சொல்கிறோம்

பகத்சிங்கும் புரட்சித் தோழர்களும்

- பாரதி பிரியா

சுதந்திரம் சும்மா வராது... அதற்காக உயிர்த்தியாகங்களைப் புரிந்தவர்கள் வரலாற்றின் ஏடுகளிலே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

எந்தவொரு சுதந்திரப் போராட்டத்திலும் சாத்வீகமான வழிமுறை - வன்முறையிலான வழிமுறை - என இரண்டு பாதைகள் உண்டு என்பதை இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாறு காட்டுகிறது.

காந்தியடிகள் சாத்வீகத்தை நம்பினார். சுபாஷ் சந்திரபோஸ் - பகத்சிங்க் போன்றவர்கள் வன்முறையை நம்பினார்கள். பாதைகள்தான் வித்தியாசமே தவிர நோக்கங்கள் ஒன்றுதான்.

காந்தியடிகள் பிரிட்டிஷ் வைஸ்ராய்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளை நடாத்தினார்.

பகத்சிங்க் போன்றோர் பாராளுமன்றத்துள் குண்டுகளை எறிந்தும் - பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் யீது துப்பாக்கி வேட்டுக்களை தீர்த்தும் தம் வழியைத் தொடர்ந்தனர்.

பகத்சிங்க் ஒரு புரட்சியாளனாக இருந்த அதேசமயம் மனிதாபமானியாகவும் வாழ்ந்துள்ளார். தனக்கு நேரம் கிடைத்த போதெல்லாம் ஏராளமாகப் படித்தார். நன்கு சிந்தனை செய்தார்.

பகத்சிங்கின் சீரிய சிந்தனைக்கு சில வரிகளை இங்கே தருகிறோம். அவர் தமது நண்பன் சிவவர்மாவுக்குக் கூறிய கூற்றுக்கள் இவை.

“மக்களை திரட்டுவதும் பிரச்சாரமும் முக்கியம். நாட்டு மக்கள் நமது துணியையும் - செயல்களையும் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நம்முடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள முடியாத நிலையிலிருக்கிறார்கள். நாமும் மக்களுக்கு இதுவரை நாம் குறிப்பிடும் சுதந்திரம் எவ்வாறு இருக்கப்போகிறது, வெள்ளையர்கள் வெளியேறி விட்ட பிறகு ஏற்படப்போகும் நமது அரசு எப்படி இருக்கும் என்கிற விஷயங்களை

விளக்கிக் கூறவில்லை. நாம் நடத்தும் போராட்டத்திற்கு ஆதரவைத் திரட்டி நம்முடைய லட்சியங்களை மக்கள் மத்தியிலே கொண்டு செல்லவேண்டும். காரணம் பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெறாமல் நாம் இதுவரை செய்துவந்ததைப் போல, வெள்ளை அதிகாரிகளையும் அவர்களின் ஏஜெண்டுகளையும் கொன்று குவிப்பதிலேயே இனியும் காலத்தக் கடத்த முடியாது''

''நாமெல்லோரும் படைவீரர்கள். படை வீரர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் விடப் போர்க்களம்தான் விருப்பமானது. சாதாரணமாக போரில் பங்கெடுப்பவர்களையும் தூக்கு மேடை ஏறுபவர்களையும்தான் புகழ் தேடி வருகிறது. அவர்களின் நிலை ஒரு பெரிய மாளிகையின் தலைவாசலில் பதிக்கப்பட்ட வைரம் போன்றது. ஆனால் அஸ்திவாரத்துக்குள் விழுந்துகிடக்கும் ஒரு சாதாரண கல்லுக்குள்ள முக்கியத்துவம் அந்த வைரத்திற்கில்லை''.

'பகத்சிங்கும் புரட்சித் தோழர்களும்' என்ற மேற்படி நூலை எழுதியவர் - அவருடன் கூடவே இருந்து புரட்சி இயக்கத்தில் பணியாற்றி ஆயுள் சிறைத் தண்டனை பெற்ற சிவவர்மா.

இது ஒரு பயனுள்ள நூல். தெளிவான சிந்தனையை வாசகர்களுக்கு வழங்குகிறது.

வெளியீட்டாளர்கள் : சென்னை தமிழ் புத்தகாலயத்தினர்.

சுவடுகள்

SUVADHUKAL

HERSLEBS GT 43,
0578 OSLO,
NORWAY.

அ ஆ இ

A AA IE

POST BUS 85326,
3508 A H UTRECHT,
NEDERLAND.

மனித உரிமைகளுக்காகவும் ஜனநாயகத்திற்காகவும்
குரல் எழுப்பும் பத்திரிகை.

சரிநிஹர்

SARI NIHAR,
6 ALOE AVENUE, COLOMBO 3, SRI LANKA

மகாவம்சம்

சிங்களர்களைத்

- எஸ்.பொ

1. ததாதகரின் வருகை தரவு

தூய இனத்திலே தோன்றிய தூயவரான சம்புத்தருக்கு வணக்கஞ் செலுத்தி, பல்வேறு உள்ளடக்கம் கொண்டதும், எதுவுமே குறைவில்லாததுமான 'மகாவம்ச'வை நான் ஓதப்போகின்றேன். பழைய முனிவர்களினாலே திரட்டப்பட்ட அந்த மகாவம்ச நீளும் தன்மைத்தாகவும், அநேகமானவற்றைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும் தன்மைத்தாகவும் இருந்தது. அத்தகைய வழக்கள் நீக்கப்பட்டு, விளங்குவதற்கும் நினைவில் வைத்துக் கொள்வதற்கும் சுவபமானதாக, பரம்பரையினால் நமக்குக் கையளிக்கப்பட்டு அமைதியான இன்பமும் பரவசமும் ஊட்டத்தக்க இந்த மகாவம்சவை இப்பொழுது கவனமாகக் கேளுங்கள்.

[இவ்வாறுதான் முதலாவது அத்தியாயம் துவங்குகின்றது. இப்பொழுது நமக்குக் கிடைத்துள்ள மகாவம்ச ஒரு புதுக்கிய பாடம் என்பது நேர்மையாக ஆரம்பத்திலேயே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து, இருபத்து நான்கு சம்புத்த அவதாரங்களின் நாமவளி தரப்பட்டுள்ளது. ஈற்றில் 'எல்லா முழுத்துவங்களையும் நிறைவேற்றிய' கௌதம புத்தர் அவஸ்தையிலிருந்து உலகை மீட்கும் வர்த்தமானம் சொல்லப்படுகின்றது. 'எல்லா முழுத்துவங்களையும் நிறைவேற்றிய' தன்மை என்பது 'நான்கு நிக்கயா'க்களுக்கு முரண்பட, பிற்காலத்தில் புகுத்தப்பட்ட கருத்துவம் என்பது Rhys Davis என்கிற வரலாற்று நூலாரின் கருத்தாகும். இந்த இடத்திலிருந்து ததாதகரின் - புத்தரின் - இலங்கை வருகை தரவு தொடர்கின்றது.]

மகத நாட்டில், உறுவெலாவிலே [வட இந்தியாவிலுள்ள காயா மாவட்டத்திலுள்ள புத்தகாயா என்னும் ஊரிலே], வைகாசி மாதப் பூரணையன்று போதி மரத்தின்கீழ் அமர்ந்திருக்கையில், மகா ஞானியான புத்தர், மிக உச்ச ஞானநிலை பெற்றார். மனித குலத்தை மீட்கும் உயர் அநுக்கிரகம் அறிந்தவராக, ஏனையோரையும் அந்த அநுக்கிரகத்துக்குள் வழிநடத்துபவராகச் செயற்பட்டுக் கொண்டே, ஏழு வாரங்கள் அங்கேயே வதிவிடதாரியாகித் தமது புலனுகர்ச்சிகளை வெற்றி கண்டார். பின்னர் அவர் பரணாசிக்கு[காசிக்கு]ச் சென்று,

விதியின் சக்கரத்தை உருளச் செய்து, அங்கேயே மழை பெய்யும் மாதங்கள் எல்லாம் தங்கி, [தமது போதனைகளைக்] கேட்ட அறுபது பேரைப் பிக்குகளாக்கினார். அந்த பிக்குகளை தர்மத்தைப் போதிக்க அனுப்பிய பின்னர், படாவின் [படாவாக்கியாவின்] தோழர்கள் முப்பதுபேரை[த் தமது மதத்துக்கு] மாற்றிய பின்னர், காஸப்பாவின் தலைமையில் [வாழ்ந்த] ஆயிரம் துறவிகளை [ஐடாமுடிதாரிகளான துறவிகளை] மதம் மாற்றுவதற்காக [காலம்] கனியும் வரை காத்திருப்பதற்காக, பனிகாலம் முழுவதும் எஜமானர் [புத்தர்] உறுவெலாவிலேயே வாழ்ந்தார்.

உறுவெலா[வில் வாழ்ந்த] காஸப்பா இப்பொழுது பெரிய வேள்வி ஒன்றினை நடாத்த இருந்ததினாலும், இந்தக் கட்டத்தில் புத்தர் வருவதை அவர் [காஸப்பா] விரும்ப மாட்டார் என்பதினாலும். எதிரிகளை வெற்றி கொள்பவர் [புத்தர்], உத்தர குருமக்களிடம் யாசகம் பெறச் சென்றார். அநதோட்ட தடாகத்தின் [இமயமலையில் அமைந்துள்ள ஏழு பெரிய குளங்களுள் இதுவும் ஒன்று] அயலிலே, சாயங்கால நேரத்தில் தமது உணவினை உட்கொண்ட பின்னர், தமது புத்த ஞானம் பெற்ற ஒன்பதாவது மாதத்தில், பூஸ [தை] மாசப் பெளர்ணமியன்று, விஜயா [புத்தர்], தமது மதத்தினை ஏற்றுக்கொள்ள இலங்கையைப் புனிதப்படுத்துவதற்காக, இலங்கைத் தீவுக்குப் புறப்பட்டார். தமக்குப் பின்னர் தமது மதம் மிகவும் துலங்க வல்ல இடம் இலங்கை என்பது விஜயருக்குத் தெரிந்திருந்தது. இயக்கர்கள் நிரம்பிய இலங்கையிலிருந்து இயக்கர்கள் எல்லோரும் முதலில் விரட்டப்படுதல் வேண்டும் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். [கௌதம புத்தர் மகதநாட்டின் எல்லைகளுக்கு அப்பால், எந்தத் தல யாத்திரையையோ, மதமாற்றத் திக்விஜயங்களையோ மேற்கொள்ளவில்லை என்பது வரலாறு. இலங்கையில் புத்தமதம் பரம்புவதற்காக இலங்கையின் ஆதி குடிகளான இயக்கர்கள் விரட்டியடிக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பதை புத்தர் அறிந்திருந்தார் என்கிற வாசகத்துடன் சிங்களர் கதை துவங்குவதை அவதானிக்கவும்.]

இலங்கையின் மத்தியிலே, நதியின் [மகாகங்கை; தற்காலத்தில் மகாவலி கங்கை] அழகிய தீரத்திலே, இயக்கர் வழமையாகக் கூடும் மூன்று ஜோசனை நீளமும் ஒரு ஜோசனை அகலமும் உடைய செளந்தர்யம் நிறைந்த மகாநாகாத் தோட்டத்திலே, தீவில் வாழும் இயக்கர்கள் எல்லாரும் பெருங்கூட்டமாகக் கூடியிருந்தார்கள் என்பதையும் அவர் [புத்தர்] அறிந்திருந்தார். எதிர்காலத்தில் மஹியங்கனதூப [நிறுவப்படும்] இடத்திலே, அந்தக் கூட்டத்திலே, அவர்களுடைய தலைகளுக்கு மேலாகப் பேரிரைச்சல் எழுப்பிய வண்ணம், மழை-இடி-இருள் ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்து அவர்களுடைய மனங்களிலே அச்சத்தினை உண்டாக்கினார். அச்சத்தின் ஆளுமைக்குள் அழுந்திய இயக்கர்கள், அச்சத்தை அழிக்கவல்லவரான விஜயரை [புத்தர்] நோக்கித் தங்களை அச்சத்திலிருந்து மீட்கும்படி கேட்டார்கள்.

பயமுற்றிருந்த இயக்கர்களைப் பார்த்து, 'ஓ இயக்கர்களே, நான்

இருக்கக்கூடியதான ஓர் இடத்தினை இங்கே நீங்கள் ஒருமுகமாக எனக்குத் தருவீர்களானால், நான் உங்களுடைய அச்சத்தையும் துன்பத்தையும் துடைப்பேன்' என்று சொன்னார்.

புத்த பகவானைப் பார்த்து இயக்கர்கள் வருமாறு பதிலளித்தார்கள்: 'ஓ பிரபு, எங்களுடைய தீவு முழுவதையும் வேண்டுமாயினும் நாங்கள் உங்களுக்குத் தருவோம். எங்களுடைய அச்சங்களிலிருந்து எங்களை மீட்டருளும்'.

அவர்களுடைய பயத்தையும் குளிரையும் போக்கிய பின்னர், அவர்கள் அவருக்கு அளித்த இடத்திலே தமது தோவாசனத்தை விரித்து அமர்ந்தார். விஜயர் அங்கே அமர்ந்ததும் தோவாசனம் அகலமாகப் பரவ, எரிசுடர் அதனைச் சூழ்ந்து கொண்டது. எரியும் வெப்பத்துக்குப் பயந்து நடுங்கிய அவர்கள், அதன் எல்லையை வளைத்து நின்றார்கள்.

பின்னர் இதமான தீபமலையை அவர்களுக்குக் கிட்ட வரச் செய்து, அவர்கள் அதிலே அமர்ந்த பின்னர், மீண்டும் அதனை [மலையை] பழைய இடத்துக்குப் போகும்படி செய்தார். [மத்திய மலைப் பகுதியிலே வாழும்படி இயக்கர்கள் இவ்வாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள் என்பதுதான் இதன் பொருள்]. அப்பொழுது அவர் தமது தோவாசனத்தை மடிக்கவும் தேவர்கள் எல்லோரும் கூடினார்கள். அவர்கள் மத்தியிலே எஜமானர் [புத்தர்] தமது மதத்தினைப் போதித்தார். அனேக கோடி ஜீவராசிகளின் மதமாற்றம் அங்கே நிகழ்ந்தது. எண்ணிக்கையற்றவர்கள் புத்தரிடம் சரணமடைந்து, அவருடைய வழியிலே கடமை செய்ய உடன்பட்டார்கள்.

தேவர்களின் இளவரசனான சுமணசூத்த [சிவனொளிபாத] மலையின் மஹாசுமண விழுக்கிப் பாதையின் பயனை அடைந்தவனாக, வணங்கப்பட வேண்டியவரின் நினைவாக வணங்கப்படத்தக்க எதனையாவது தரும் வண்ணம் பற்றார்வத்துடன் கேட்டான். தூய கருநீல முடி வளர்த்த, ஜீவராசிகளுக்கு நல்லள செய்யும் விஜயர், தமது தலையிலே கையால் தடவி, கைப்பிடி அளவு மயிர்களை அவனுக்கு அருள்பாலித்தார். அவன் [புத்தரின் தலைமயிரை] அழகிய பொற்சாடியிலே பெற்று, எஜமானர் அமர்ந்திருந்த அதே இடத்தில் ஏழு பாகை சுற்றளவில் பவநிற இரத்தினக் கற்களைக் குவித்து, அவற்றின்மீது அந்த மயிர்களை வைத்து, அவற்றை எல்லாம் நீலமணித் தூபி ஒன்றினால் மறைத்து, அவற்றை வணங்கினான்.

சம்புத்த பகவான் இறந்தபொழுது, சரிபுத்த தேரரின் சீடரான சராபுதேர், தமது அதியற்புத மாயா சக்தியாலே, சிதையிலே கிடந்த விஜயரின் தாடை எலும்பைக் கண்டெடுத்து, இங்கு [இலங்கைக்கு] கொண்டு வந்து, அவரைச் சுற்றிலும் பிக்குகள் புடைசூழ, அதே 'செய்திய'வில் [தூபியில்] அதனை வைத்து, அற்புதங்கள் நிகழ்த்த வல்லவரான அத்தேரர், அதனைக் கொழுப்பு நிற [பொன்னிறம் என்ற அர்த்தத்தில்]க் கற்களாலே மூடி, தூபியைப் பன்னிரண்டு பாக உயரமுள்ளதாக அமைத்து, அங்கிருந்து மீண்டார்.

மன்னன் தேவனம்பியதீஸவின் சகோதரன் மகனான புத்தகுலாபய என்பான் அந்த அற்புத செய்தியக் கண்டு, அதனை மீண்டும் முடி, அதனை முப்பது பாக உயரமுள்ளதாக மாற்றினான்.

தமிழர்களுக்கு எதிரான யுத்தத்திலே ஈடுபட்ட பொழுது அங்கு வாழ்ந்த துட்டகாமினி அதனைச் சுற்றி மூடுவதுபோல என்பது பாக உயரமுள்ள 'செய்திய' வைக் கட்டினான். இவ்வாறுதான் மாவறியங்கண தூபி முழுமை பெற்றது.

[இவற்றிலே பொதிந்துள்ள உள்ளூர்த்தங்கள் சில நமது சிந்தனைக்கு உரியன. இயக்கர்கள், புத்த மதத்தின் புனிதத்தின் பெயரால், பாரம்பரிய நிலங்களிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டார்கள், இந்தப் 'புனித' பணியைப் புத்தரே முன்னின்று நடத்தினார். தீப்பந்தங்கள் மூலம் ஆதிசூடிகள் விரட்டப்படலாம் என்பதற்கும் புத்த பகவானே ஆதர்ஷ புருஷராகத் திகழ்ந்தார். இலங்கையில் சிங்களர் வந்து குடியேறுவதற்கு முன்னர், தேவர்கள் மட்டுமே பௌத்த மதம் தழுவி இலங்கையைப் புனிதப்படுத்தினார்கள். இலங்கை மக்கள் மயிர்களை வணங்கவே தகுதி பெற்றவர்கள் என்பதையும் புத்தர் உய்த்துணர்ந்தார். புத்தருடைய மயிர்களும் எலும்பும் புதைக்கப்பட்ட 'சுவக்காவையே மவறியங்கண தூபி. தமிழர்களுக்கு எதிரான 'புனித' போர் ஒன்றினை நடத்திய காலத்திலேதான் அது முழுமை பெற்றது. எனவே, தமிழர்களுக்கு எதிரான போர், பௌத்த சமய மேம்பாட்டுக்கு உதவும். இத்தகைய அற்புத கருத்துக்களை எல்லாம் மகாவம்ச, முதல் அத்தியாயத்திலேயே, காலம் காலமாகச் சொல்லிச் சிங்களரை வெகுவாகப் 'பக்குவ'ப் படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது].

இவ்வாறு நமது தீவினை மனிதர்கள் வாழ்வதற்கு ஏற்ற இடமாக, மகா வீரர்களுள் அதி சிறந்தவரும், மாமன்னருமான அவர் [புத்தர்] மாற்றிய பின்னர், உறுவெலாவுக்குத் திரும்பினார்.

('மகாவம்ச' வின் முதல் அத்தியாயத்தின் 'மவறியங்கண வருகை தரவு' இவ்வாறு முடிவடைகின்றது. இரண்டாவது தடவையும் புத்தபகவான் இலங்கைக்கு வருகை தரவு செய்த வார்த்தமானம் 'நாகதீபத்தின் வருகை தரவு' எங்கிற பகுதியிலே சொல்லப்படுகின்றது. அது வருமாறு:]

இப்பொழுது, வெற்றிவாகை சூடியவரான, மிக்க இரக்க சிந்தையுடைய ஆசான் [புத்தர்] நிப்பான நிலை அடைந்த ஐந்தாம் ஆண்டில், முழு உலகின் இரட்சிப்பிலே மகிழ்ந்து, [கோசல நாட்டின் சாவத்திக்கு அண்மையிலுள்ள] ஐத்தவனவில் தங்கியிருந்த பொழுது, நாகர்களான, மாமனும் மருகனுமாகிய மகோதரனுக்கும் சூளோதரனுக்கும் இடையிலும், இவர்களுடைய ஆட்களுக்கிடையிலும் இரத்தின சீம்மாசனம் சம்பந்தமாக யுத்தம் ஒன்று ஏற்படலாம் என அறிந்திருந்தார். அவர், சம்புத்தரானவர், சித்திரை மாதத்தின் அமாவாசை அண்டிய காலத்தில், அதிகாலையில், தமது புனித

பிட்சாபாத்திரத்தினுடனும் ஆடைகளுடனும், நாகர்கள் நீது கொண்ட கருணையினால் நாகதீபத்திற்கு வந்தார்.

[நாகர் வாழ்ந்த நாடு நாகதீபம் என்றழைக்கப்பட்டது. இது தற்கால வட மாகாணத்தையும், மேல்மாகாணத்தின் சில பகுதிகளையும், வடமேல் மாகாணத்தின் சில பகுதிகளையும் உள்ளடக்கிய நாகதீப திகழ்ந்தது. இலங்கையின் ஆதி குடிகள் இயக்கரும் நாகர்களுமே. நாகர்கள் இயக்கர்களிலும் பார்க்க நாகரிகமானவர்களாக விளங்கினார்கள். அவர்கள் கடலோடிகளும். நாகர்கள் மத்தியில் தமிழ் செய்ய வல்ல புலவர்கள் வாழ்ந்ததாகச் சங்கப் புலவர் பற்றிப் பிரஸ்தாபிப்பவர்கள் கூறுவர். நாகர்கள் திராவிட சாதியார் என்றே வரவாற்று நூலார் கருதுகிறார்கள்.]

ஐநூறு யோசனைகள் பரப்புடையதாக, சமுத்திரத்திலே இருந்த நாகநாட்டிலே, மந்திர சக்திகள் பெற்றிருந்த மகோதரன் அரசாண்டு கொண்டிருந்தான். அவனுடைய தங்கை கன்னவட்டமான மலையில் வாழ்ந்தம் அரசனுக்கு மணஞ் செய்து வைக்கப்பட்டிருந்தாள். அவளுடைய மகனே சூளோதரன். அவனுடைய தாய்க்கு, அவளுடைய தந்தை ஆபரணங்கள் பதித்த பிரமாண்டமான சிம்மாசனம் ஒன்றைக் கொடுத்திருந்தான். அந்த நாகன் [சூளோதரனின் தாத்தாவும், மகோதரனின் தந்தையும்] இறந்ததினால், மாமனுக்கும் மருமகனுக்குமிடையில் யுத்தம் எழும் அபாயம் ஏற்பட்டிருந்தது. மலையிலே வாழ்ந்த நாகர்களும் மந்திர சக்தி பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள்.

.....
.....

சமாக்களத்தின் மேலே, நடு ஆகாயத்தில், குரல் எழுப்பிய வண்ணம், ஆன்மீக இருளைப் போக்கும் எஜமானர், நாகர்கள் மீது அச்சம் ஊட்டவல்ல இருளைப் பரவச் செய்தார். பயத்தினாலே துன்பப்பட்ட அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும்படியாக அவர் மீண்டும் ஒலி பரவச் செய்தார். மிக ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அவரைக் கண்டதும், எஜமானரின் பாதங்களுக்கு அவர்கள் மிக மகிழ்வுடன் வணக்கம் செலுத்தினார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு அவர் சாந்தி தரும் மார்க்கத்தைப் போதித்தார். நாகர்கள் இருவரும் சந்தோஷத்துடன் அந்த சிம்மாசனத்தைப் புத்தருக்கு அளித்தார்கள். எஜமானர் நிலத்திலே இறங்கி, அங்கிருந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து, நாக அரசர்களால் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட தேவலோக உணவையும் பானத்தையும் உட்கொண்டு புத்துணர்ச்சி பெற்றவராக, அவர், மகாபிரபு [புத்தர்], சமுத்திரத்திலும் நிலத்திலும் வாழ்ந்த எட்டுக் கோடி நாக ஆன்மாக்களுக்காக, மூன்று மணிகளையும் [புத்தம், தர்மம், சங்கம் ஆகியன], பஞ்சசீலத்தையும் ஸ்தாபகஞ் செய்தார். [அஹிம்சை என்னும் உயிர்வதை தவிர்த்தல், திருடாமை, வாய்மை, பிறன்மனை வவ்வாமை, கள்ளுண்ணாமை ஆகியனவே பஞ்ச சீலமாகும். தற்காலச் சிங்களர் இந்தப் பஞ்சசீலத்தை எவ்வாறு கடைப்பிடிக்கிறார்கள் என்பது

உய்த்துணரத்தக்கது.]

நாக அரசனான மகோதரனுடைய தாயின் சகோதரனான மணியக்கிஹ கல்யாணியின் [தற்கால களனி] நாக அரசனாவான். அவன் சண்டையிலே பங்கு பற்றுவதற்காக அங்கு [நாகதீபத்திற்கு] வந்திருந்தான். புத்தர் இலங்கையின் முதலாவது வருகை தரவின் போது போதித்த உண்மையான மதத்தினைக் கேள்விப்பட்டு, மும்மணிகளிலும் பஞ்சசீவத்திலும் அவன் நிலைப்பாடு உடையவனாக வாழ்ந்தான். இப்பொழுது அவன் ததாதகரை வணங்கி, 'ஓ எஜமானரே! தாங்கள் எங்கள்மீது பாலித்துள்ள கருணை மகத்தானதாகும்! தாங்கள் மட்டும் தோன்றியிருக்காவிட்டால், நாங்கள் சாம்பராக மாறியிருப்போம்; தங்களுடைய கருணா வெளிச்சம் என்மீது சிறப்புப் படுவதாக; இரக்கமான அன்பு நிரம்பியிருப்பவராகிய நீங்கள், ஈழணையற்ற நீங்கள், நான் வாழும் நாட்டுக்கு இன்னொரு தடவை வரவேண்டும்' என விஞ்ஞாபித்தான்.

பிரபுவானவர் தமது மௌனத்தின் மூலம் இங்கு வருவதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தார். உலகங்களின் ஆண்டவராகிய அவர் ராஜ்யட்டான மரத்தையும், விலை மதிக்க முடியாத இரத்தின சிம்மாசனத்தையும், 'நாக அரசர்களே, இவற்றை நான் உபயோகித்த நினைவுப் பொருளாகப் பாவித்து, வணக்கம் செலுத்துவீராக! அன்பார்ந்தவர்களே, இது உங்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் கொண்டு வரும்,' எனக்கூறி நாக அரசர்களுக்கு அளித்தார். இவற்றையும், பிறவற்றையும் நாகர்களுக்கு வலியுறுத்திய பின்னர், சகல உலகங்களினதும் கருணா விழுக்கை, ஐத்தவனவுக்கு மீண்டார்.

[இவ்வாறு நாகதீபத்தின் வருகை தரவு முற்றுப் பெறுகின்றது.]

இது நடந்த பின்னர், மூன்றாம் ஆண்டில், நாக அரசனான மணியக்கிஹ, சம்புத்தரை ஏனைய பிக்குகளுடன் வருமாறு அழைத்தான். புத்த நிலை அடைந்த எட்டாவது ஆண்டில், விஜயர் ஐத்தவனவில் வாழ்ந்த காலத்தில், அழகிய வைகாசி மாதத்தின் இரண்டாம் நாள் வந்த பூரணையன்று, சாப்பாட்டு நேரம் அறிவிக்கப்பட்ட போது, விழுக்கையும் ஞானத்தின் இளவரசருமான எஜமானர் தமது சீவர ஆடையில், பிட்சா பாத்திரம் ஏந்தி, ஐநூறு பிக்குகள் புடைசூழ, மணியக்கிஹ வாழும் கல்யாணி நாட்டுக்குச் சென்றார். பின்னர் கல்யாணி 'செய்திய' கட்டப்பட்ட அதே இடத்தில், இரத்தினக் கற்களால் அவங்கரிக்கப்பட்டிருந்த விதானத்தின் கீழ், சங்கத்தையச் சேர்ந்த பிக்குகள் சூழ, மதிப்புமிக்கச் சிம்மாசனத்திலே அமர்ந்தார். உண்மையின் மன்னரும் விஜயருமானவருக்கும் அவருடைய கூட்டத்தாருக்கும், மிக்க மகிழ்ச்சியுடன், தனது பரிவாரங்களுடன் நாக அரசன் [கடினமும் மென்மையும் உடைய பல்வகைத்தான்] தேவலோக உணவுகளை வழங்கினான்.

முழு உலகத்திற்கும் கருணையானவரான போதகர் தமது மதத்தினைப் போதித்த பின்னர், தமது பாதங்களின் அடையாளத்தினை சுமணகுத்த

மலையில் [சிவனொளிபாதமலையில்] படியும்படி செய்தார். அந்த மலையடிவாரத்தில் [அந்த இடம்] ஆனந்தம் தந்ததினால், சக பிக்குகளுடன் ஒரு நாளைக் கழித்த பின்னர், அவர் தீகவாபிக்குச் சென்றார். [தீகவாபி, கிழக்கு மாகாணத்தில், தற்கால அம்பாறை மாவட்டத்தில் இறக்காமம் என்னும் முஸ்லீம் கிராமத்துக்கு அயலில் உள்ளது.] பின்னர் அங்கு 'செய்திய' கட்டப்படவேண்டிய இடத்தைப் புனிதப்படுத்தும் முகமாக, பிக்குகளுடன் அங்கு அமர்ந்து, அவர் தியானத்தில் ஒன்றினார். எந்த இடம் தகுந்தது, எது தகாதது என்பதை நன்கு அறிந்தவரான அந்த மகா முனிவர் எழுந்து, பின்னர் மகாமேகவனராம அமைக்கப்பட்ட இடத்துக்கு வந்தார். பின்னர் போதிமரம் வந்து நாட்டப்பட்ட அதே இடத்தில் சீடர்களுடன் தியானத்தில் ஆழ்ந்தார். [அதுராதபுர தலைநகராகிய பொழுது, அதன் தெற்குப் பூங்காவாக மகாமேகவனராம அமைந்தது. அங்குதான் சங்கமித்த கொண்டுவந்த வெள்ளரசங்கன்று நாட்டப்பட்டது. அந்தப் பூங்கா தேவனம்பியதீஸினால் பிக்குகளுக்கு 'ஆரம்'வாக வழங்கப்பட்டது.] அவ்வாறே பின்னர் மகாதாபி [அதுராதபுராவிஷ்டள்ள ருவான்வெலி தகோபா] அமையும் இடத்தையும், தூபராம [என்னும் பௌத்த மடம் பின்னர்] கட்டப்பட இருந்த இடத்தையும் புனிதப்படுத்தினார். தியானத்திலிருந்து எழுந்து, [பின்னர்] கல்விஹார கட்டப்பட்ட இடத்திற்கு சென்று, சூழ்விருந்த தேவர்களுக்கு வலியுறுத்த வேண்டியவற்றைக் கூறி, ஞானத்தின் சகல பாதைகளிலும் நடந்தவரான அந்த ஞான ஒளியானவர், அங்கிருந்து ஐத்தவனவுக்கு மீண்டார்.

இவ்வாறாக, எல்லயற்ற ஞானத்தின் எஜமானர், வருங்காலத்திலே இலங்கையின் விமோசனத்தை எதிர்பார்த்து, அந்தக் காலத்தில் இலங்கையில் வாழ்ந்த அமோக அசுரர்களுக்கும் நாகர்களுக்கும் அக்காலத்திலே உயர்ந்த நன்மை என்ன என்பதையும் உணர்ந்து, இந்த அழகிய தீவுக்கு மும்முறை வருகை தரவினை மேற்கொண்டார். ஞான ஒளியேற்றும் காருண்யரான அவராலே [மும்முறை வருகை தரவு செய்து], மிக விசுவாசமுள்ள நம்பிக்கையாளர் [பௌத்தர்] மத்தியிலே, சத்தியத்தின் ஒளி பிரகாசம் பெற்றதினால் இந்தத் தீவு உயர்ந்த கௌரவம் பெற்றுவதாயிற்று.

[கல்யாணிக்கான வருகை தரவு இவ்வாறு முற்றுப் பெறுகின்றது.]

['மகாவம்ச' நூலின் முதலாவது அத்தியாயம் ததாதகரின் மூன்று விஜயங்களைக் கூறுகின்றது. ஏழாம் நூற்றாண்டு பௌத்தர்கள் மத்தியிலே அதி விசேட புனித ஸ்தலங்களாகப் பாராட்டப்பட்ட அனைத்து இடங்களையும் புத்த பகவான் நேரில் வந்து, பாதம் பதித்து, புனிதப் படுத்தினார் என்கிற பிரதான செய்தி இத்தால் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அதே சமயம், சிங்களரின் வருகைக்கு முன்னர் பெருந்தொகையான மக்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றது. புத்தருடைய காலத்திலேயே இலங்கைத் தீவில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சுதந்திர நாடுகள் நிலைபெற்றிருந்தன என்கிற பாரிய உண்மையை மூடி மறைக்க 'மகாவம்ச' முற்படவில்லை என்பதும் கவனத்துக்குரியது.]

K.E.P. SERVICES

Melbourne Central Executive Suites,
La Trobe Street, Melbourne 3000, Australia

Super Sale of the Month You Just Can't Believe This

KT 486DX - 33 System

- * Landmark 150 Mhz * 4Mb on board * 80486DX - 33 CPU
- * 256K Cache Memory * 16Bit 1Mb Tseng Lab VGA Card
- * 1.2Mb Floppy Disk Drive * 1.44Mb Floppy Disk Drive
- * 130Mb IDE Hard Disk (16ms)
- * Tower Case with LED Display * 200 Watt Power Supply
- * Serial/Parallel Ports * 101 Key Board * 14" High Resolution
Super VGA Colour Monitor (1024x768)

**Hurry Limited Stock Only, 2 Year on site Warranty,
\$ 2225 (ex tax)**

**Good News!. Now come with Driver for Dr. DOS 5 & 6
Introductory Offer of the Worlds Smallest pocket Hard
Disk**

***40MB PHd: \$449 *60Mb PHd: \$499 *80Mb PHd: \$599
*120Mb PHd: \$829**

Your Friendly Agent

**Travel Services (Air/Sea) *Freight Forwarding *Insurance*

Discount Fare Specialists.

- * Colombo: \$1125 (ret), * Madras: \$1135 (ret),
- * Bombay: \$1220 (ret), * Delhi: \$1175 (ret),
- * Singapore: \$680, * Malaysia: \$760.

**For your Reservation Contact: SIVANATHAN
B.H: 667 0287 A.H: 748 9175 MOBILE: 018 539 744**

**K.E.P.Services wishes you
A Merry X'mas & A Prosperous New Year.**